

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego (wraz z dodatkiem porannym):
W Warszawie: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.

Za odnośzenie do domu dołącza się miesięcznie kop. 5.

Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.

Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 50.

Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

Dziś: Gerwazego i Protaze.
 Poniedziałek: Sylwesterza Papięza.
 Wtorek: Alojzego Gonzagi.
 Środa: Paulina Biskupa.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzą stale w dni powszednie z wyjątkiem dni poświęconych dodatki poranne.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY SIÓDMY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor *Kurjera Warszawskiego* codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej w południe.

Wschód słońca o godzinie 3 minut 40.
 Zachód " " 8 " 23.
 Długość dnia godzin 16 " 40.
 Przybyło " " 9 " 2.

Wschód księżycy o godzinie 2 minut 47 c.
 Zachód " " 6 " 0 w.
 Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 0.
 Dziś o godzinie 4-ej rano ciepła 10° R.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petytowy albo jego miejsce pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.

Małe ogłoszenia: za jeden wiersz po 2 kop. każdy raz.

Nadesłane: za jeden wiersz garmontowy rs. 1.

Ogłoszenia do *Kurjera* przyjmuje także Biuro Rajchmana i Frenclera ul. Senatorska 26.

Czwartek: Agrypiny Panny Męcz.
 Piątek: Narodz. św. Jana Chrzciciela.
 Sobota: Prospera Bisk.
 Niedziela: Jana i Pawła Męcz.

Administracja, Drukarnia i Redakcja: plac Teatralny nr 9. — Telefon Redakcji nr 126. — Telefon Administr. 111.

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie: Dziś Borzystawa, jutro Bagny św. **Nabożeństwa:** W kościele św. Jacka przy ulicy Freta, o 10-ej zrana, wotywa, następnie nabożeństwo odpustowe z powodu pamiątki poświęcenia tegoż kościoła; w kościele N. Marji Panny Loretańskiej na Pradze nabożeństwo odpustowe ku czci św. Antoniego Padewskiego.

Zgromadzenia: Zebranie członków synodu ewangelicko-reformowanego. (Kościół tegoż wyznania na Lesznie—10 rano). Zebranie członków projektowanej spółki handlu mięsem za granicę (7 wieczorem).

Wystawy: Wystawa higieniczna. (Plac Ujazdowski—od 10-ej rano do 10-ej wiecz.) — Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak.-Przedm. № 15—od 10-ej rano do 6-ej po południu). — Wystawa obrazów A. Krywulca. (Hotel Europejski—od 10-ej rano do 6-ej po południu).

Wycieczki: Ostatnie wycieczki konne. (Pole mokotowskie—5 po południu).

Wycieczki: Wycieczka na Bielany członków warszawskiego Yacht-Klubu. (Przystań statków na Wiśle—11 zrana).

Widowiska: Na kupno statku ratunkowego oratorium Haydna „Stworzenie świata”, „Broń niewieścia” i deklamacja. (Teatr Letni w ogrodzie Saskim—1 z południa).

Zabawy: Na dochód warszawskiego domu schronienia „Przytulisko” loteria fantowa. (Frascati—4 po południu).

Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawy znajduje się na dzień jutrzejszy rs. 58 kop. 1. (Pożyczki wydawane nie będą. Wykup i prolongata uskutecznią się od godziny 9-ej rano do 12-ej w południe i od 4-ej do 5-ej po południu).

Teatry: Wielki: dziś „Gioconda” (występ gościnny panny Angeloni), jutro przedstawienie zawieszono; — Letni (w ogrodzie Saskim): dziś „Bezczelni”, jutro „Wicek i Wacek”; — Nowy (przy ulicy Królewskiej): dziś „Życie paryskie”, jutro „Piękna Helena”. (8 wieczorem).

Teatryzki: Alhambra (przy ulicy Miodowej): dziś „Czarne znamie”; — Bellevue (przy ulicy Chmielnej): dziś „Naszynnik pereł”; — No wy-Swiat: dziś „Robert i Bertrand”. (8 wieczorem).

Ogród zoologiczny: ulica Bagatel. (Otwarty codziennie od 10-ej rano do wieczora.)

Obrady czerwcowe.

Jak ratować przemysł rolny?

Od godz. 9-ej rano obradowała wczoraj znana już dobrze z tylu prac poważnych delegacja przemysłowo-rolnicza Towarzystwa przemysłu i handlu. Zgromadzeniu przewodniczył p. Ludwik Górski.

KRONIKA TYGODNIOWA.

Mowa Marka, który nigdy nie był Antonjuszem, nad zwłokami komitetu przytulku dla starców i kalek. — Spotkanie z kolegą. — Co się dzieje w biurze powiatu warszawskiego. — Wielka adopcja polityczna i jej skutki—słowo o kontrakcie u pana mera. — List p. Krasnodębskiego o rehabilitacja jego adresu — reszta okazuje się być w porządku. — Po cichu i głośno. — Huknęło w Życiu i zgasło. — moja rozmowa „z ładną i strojną panią” o potrzebie wnoszenia składek na stację meteorologiczną.

Forum. Poranek. Lud. Mówca wchodzi na trybunę. Mówca: Mili warszawscy rzymianie! Mili bracia! Nie przychodzę tutaj chwalić hr. Walewskiego; przychodzę tylko projektowi jego oddać ostatnią posmiertną przysługę.

Zle strony komitetów żyją po ich śmierci, dobre bywają często grzebane razem z ich popiołami. Tak się rzecz ma i tutaj. Szlachetne Towarzystwo dobroczynności mówi wam, że komitet, czyli inaczej hr. Walewski, był chciwym władzy. Jeżeli to prawda, była to ciężka wina z jego strony i on też ciężko za nią odpokutował. Za pozwoleniem Towarzystwa dobroczynności i innych (bo Towarzystwo jest ze wszechmiar szanowne i tamci wszyscy są szanowni ludzie), przyszedłem tu mieć pogrzebową mowę na cześć zabitego komitetu, któremu hr. Walewski przewodniczył. Był on przyjacielem ubogich rzetelnym, dobrym, sprawiedliwym. Miał nadto wolę czynu i siłę inicjatywy. Lecz Brutus... chciałem mówić:

Delegacja, jak wiadomo, powstała w marcu r. b., utworzona *ad hoc*, na skutek podniesionej przez komitet Towarzystwa w Petersburgu sprawy handlu zbożowego, w zakresie ogólnego pytania: jak ratować przemysł rolny? Od tego czasu odbyła ona 5 posiedzeń, na których załatwiła 15 wniosków, 2 uchylili, 4 zaś pozostaje jeszcze w jej komisjach specjalnych.

Są to kwestje: handlu wymiennego z Cesarstwem, portu libawskiego, opłat gminnych i ustawy wodnej. Wczorajszą sesję rozpoczęto od wysłuchania wybornego referatu p. Majewskiego, w przedmiocie dróg krajowych, zamykającego się szeregiem konkluzji, zmierzających przedewszystkiem do powiększenia funduszu drogowego.

Przy tej sposobności dowiedzieliśmy się, iż komisja rządowa, która niedawno obradowała pod przewodnictwem br. Medema, ukończyła już swoje prace. Komisja podobno podzieliła drogi na dwie grupy: a) drogi bite (szosowe), utrzymywane kosztem funduszu drogowego, b) zwyczajne, utrzymywane z szarwarku.

Z kolei p. Oraczewski odczytał referat o kredycie rolniczym, jego potrzebach i znaczeniu dla gospodarstw, będący w części reasumacje poglądów, jakie w tej mierze delegacja już wyraziła.

Opinia p. Rotwanda, co do znaczenia portu Libawy dla handlu zbożowego u nas, ostro była krytykowaną przez zebranie, słusznie zwracając uwagę, iż port libawski, do którego już dziś idą transporty z Łomży i Siedlec, może oddać wielkie przysługi w razie wprowadzenia komunikacji bezpośredniej między kolejami petersburską i libawo-romeńską, w wypadku zaś ocenia frachtów tranzytowych przez Niemcy, port ten stanie się jedynym punktem dla zbytu naszych produktów zbożowych.

Najciekawszą jednak była dyskusja nad sprawozdaniem komisji, wyznaczonej przez Towarzystwo dla zwiędzenia meljoracji rolnych w Rudniku p. Korzybskiego.

Komisja, złożona z pp. Feliksa Zakrzewskiego, Bakowskiego i Rossmana, wyraziła się o t. zw. uprawie mechanicznej p. Korzybskiego wielce oględnie. Zdaniem jej, strona techniczna meljoracji nie pozostawia nic do życzenia, wykonana została z pewną nawet wykwinnością, sama jednak meljoracja ani nie przedstawia nic nowego, ani nie może być zalecaną dla całego kraju.

Nie możemy tu podać za fachową, czysto agromomiczną dyskusją, jaka na zebraniu się wywiązała, zaznaczamy tylko, iż p. Korzybski, nie zupełnie zadowolony z jej wyników, oświadczył gotowość szukania jeszcze nowych komisji, któreby zebrały ilość danych, dostateczną do wyjaśnienia jego metody.

Po żwawej dyspacie obrady o godz. 2 1/2 przerwano, wyznaczając termin przyszłego posiedzenia na d. 10-ty grudnia r. b. Będzie to prawdopodobnie ostatnie zebranie delegacji.

Narady cukrowników.

Sprawozdanie o stanie materialnym utworzonego niedawno biura meteorologicznego zainaugurowało wczorajszą sesję.

Profesor Dziewulski przedstawił zgromadzonym szczegółowy obraz sytuacji, która przedstawia się wcale nieświeżnie. Koszt utrzymania stacji centralnej wynosi 1,200 rs., tymczasem dochód czynił zaledwie 800 rs., z przyczyny, iż z 50-iu cukrowni, które zadeklarowały wnoszenie 40-rublowej składki, 21 tylko wywiązało się z przyjętego obowiązku. Wobec tego faktu, p. Dziewulski stawia pytanie, czy stacja ma dalej istnieć czy nie, polecając tę kwestję rozważyć zgromadzenia i proponując ewentualne podwyższenie składki z 40-tu na 60 rs., aby tym sposobem 20-tu składkujących, którzy dcbra wolę stwierdzają czynem, mogli pokryć wymagania budżetu.

W dalszem przemówieniu p. Dziewulski wymownie maluje smutny stan usiłowań, podejmowanych w kierunku krajoznawstwa. Ponieważ pierwotna myśl stworzenia muzeum fizjograficznego nie mogła się urzeczywistnić, grono ludzi chętnych podjęło przynajmniej wydawnictwo *Pamiętnika fizjograficznego*. I temu wszakże przedsięwzięciu dzieje się coraz gorzej. Podczas, gdy uprzednio rozchodziło się 250 egzemplarzy *Pamiętnika*, ostatni tom zyskał

Towarzystwo dobroczynności powiada, że był on ambitnym i nim stworzono archiwum przytulku, on już gmach chciał dzwigać, a Brutus jest ze wszechmiar szanownym mężem.

Komitet mnogie składowi zgromadził, które miały wzmóc publiczny skarb nędzy. Tożto był dowód jego ambicji? Kiedy ubogi jęczał, on nad nim płakał. Zaprawdę, ambicja z twardszego jest kruszczu. Jednakże Towarzystwo dobroczynności mówi, że komitet był ambitnym i nie obehodził święta patronów Towarzystwa: siedmiu braci śpiących; a Towarzystwo jest—ze wszechmiar szanowne. Nie zbijam tego, co ono powiada. Mówię to tylko, co wiem. Wy wszyscy (wskazuje ręką prawą) miłowaliście kiedyś projekt przytulku dla starców i kalek. I słusznie. Słusznież to, że pozwoliliście mu upaść? Snadź rozum uciekł gdzieś między zwierzęta, (patrz Bagatela od 10 rano do zmierzchu: wejście 40 gr. dzieci połowę) kiedy go u ludzi niema. O przebacze! Serce me przeszło do trumny komitetu; muszę zacząć, aż ono powróci do mnie. (Zakrywa twarz togą i płacze.)

Pierwszy obywatel: Zda mi się, że on poczęści ma słusność.

Drugi obywatel: Jeżeli tak o tem sądzisz, toż zaiste wielka się stała hr. Walewskiemu krzywda.

Trzeci obywatel: Doprawdy? Boję się, żeby ktoś gorszy po nim nie nastal.

Czwarty obywatel: Biedne czelczyko! czerwone ma oczy od łez!

Mówca: O panowie moi! Gdybym ja wasze umysły i serca pragnał do gniewu i zemsty zagrzewać,

mógłbym obwinąć członków Towarzystwa, którzy, jak wiecie, są ludzie szanowni. Nie chcę ja tego. Wolalbym obwinąć zmarły komitet, siebie i was wszystkich, niżbym miał winić tak szanownych ludzi.

Lecz oto pismo z pieczęcią, które dziś znalazłem w jego gabinecie. Ostatnia to jest wola tego męża. Skoro osnowa tego testamentu będzie powszechnie wiadomą, obywatele tego miasta przyjdą całować rany komitetu i chusty swoje maczać we krwi jego, co mówię! błagać chociażby o jeden włos z głowy jego na wieczną pamiątkę i, umierając, ten w testamentach (patrz przepisy o stemplu) swoich wspominać, jako drogi legat dzieciom go swoim przekazujać!

Pierwszy obywatel. Cóż ten testament zawiera?

Drugi obywatel. Przeczytaj! Przeczytaj!

Inni. Testament! Testament! Testament!

(Mówca zrywa płaszcz ze zwłok komitetu).

Jeżeli macie łzy—lejcież je teraz! Czy znacie ten płaszcz? Pomnę, gdy go hr. Walewski po raz pierwszy na siebie zarzucił. Było to w letni wieczór, pod namiotem, gdzie najpiękniejszej z dam płacono złotem za każdy kwiatek, sprzedany dla starców i kalek. Zgromił on tegoż dnia armję Apatji W. i zburzył flotę Ospalstwa. Od tej chwili, gdzie się ukazał, zawsze zwyciężał. Współczucie ogółu, ufność, że stworzy rzecz dobrą i potrzebną, towarzyszyły mu wszędzie. Był to płaszcz czarodziejskiej siły i potęgi. A teraz, patrzcie! W to miejsce pehnał zawistny... Kaska, w to miejsce sztylet... Kasjusza ugodził, tedy cios zadał Brutus ukochany. Zaprawdę! Był to

już tylko 100 nabywców, deficyt więc zwiększa się stopniowo. Zapomoga z kasy Mianowskiego, odczyty i t. p. środki podtrzymują wydawnictwo, należałoby jednakże rozbudzić dlań więcej zainteresowania. Pierwotne obawy, że *Pamiętnikowi* braknie specjalnych współpracowników, nie ziściły się. Redakcja ma ciągle obfity zapas w tece, a same biuletyny meteorologiczne objęły obszar kraju od granicy pruskiej po Dniepr.

Nadto redakcja urządziła wycieczki florystyczne, które bardzo pomyślnie uzupełnią dotąd obraz flory krajowej Łepezyńskiego, oraz biologiczne badania gór Świętokrzyskich i okolicy lubelskiej. Pamiętano i o dziele górniczym. Na zjeździe przed dwoma laty poruszono myśl urządzenia w Warszawie wystawy górniczej; otóż plan ten wznawia się obecnie, a wystawa może się stanie zawiązkiem muzeum górniczego. Nie koniec na tem. Hr. Branicki stwarza we Frascati muzeum zoologiczne.

Wszystkie te usiłowania świadczą, że duch inicjatywy jest, brak tylko organizacji, brak ogniska, w którymby się te prace ześrodkowały i wzrosły do wymagań prawidłowego działania.

Odnosny mówca proponuje tedy utworzenie przy sekcji II-ej komisji, której poruczone będzie staranie około sprawy badań fizjograficznych. W skład komisji tej wejśćby mieli członkowie: sekcji II-ej Tow. pop. przem. i handlu, kasy Mianowskiego, redakcji *Pamiętnika*, Muzeum przemysłowego i zarządu Muzeum hr. Branickiego.

Wniosek ten przyjęto i nadanie mu właściwego biegu poruczone zarządowi sekcji.

Co do sprawy stacji meteorologicznej, postanowiono uciec się jeszcze do pośredniej drogi upomnienia opieszale cukrowni i agitacji w tym kierunku, pozostawiając ostateczny środek ewentualnego podwyższenia składek na później, gdyby się okazał absolutnie niezbędnym.

W dyskusji, która zasadniczej różnicy zdań nie wykazała, brali udział pp. Piasecki, Wortman, Demby, H. Broniewski i Dziewulski.

Drugim przedmiotem ogólniejszego znaczenia, wczoraj poruszonym, jest ustanowienie słownictwa polskiego w zakresie techniczno-cukrowniczym.

Uczestnikom zebrania rozdano dwa obszernie artykuły w tej doniosłej sprawie, będące odbitką z *Przeglądu technicznego*.

Jest to obszernie i doskonale motywowany projekt, pióra pana H. Wizbeka, oraz uwagi nad nim ze strony redakcji. Pan W. w swoim cennym wywodzie objaśnia, że ustalenie słownictwa cukrowniczego nie przedstawia wielkiej trudności, chodzi tu bowiem najwyżej o kilkaset wyrazów, specjalnie cukrowniczych, nie istniejących w innych działach techniki, jak np. maszyn i narzędzi ogólnych. A i na tem polu, dzięki usiłowaniom inteligentnych jednostek, redakcji *Przeglądu* oraz tłumaczom podręcznika Stammera, przełożonego pod kierunkiem p. Stefana Kossutha, — zrobiono już względnie dużo, tak, że całkiem nieistniejących jeszcze wyrazów polskich znajdzie się zaledwie kilkadziesiąt. Materiał ten wszelako nie jest zebrany w jedną całość i nie posiada koniecznej pieczęci powagi, któraby obowiązywała ogół. Nadto niedość będzie słowniczek ułożyć; potrzeba dolożyć starań, aby był zastosowany w

praktyce. — Nie dość nauczyć się różnych wyrazów — trzeba zapomnieć używanych dotąd, a zapomnieć tak, by nietylko w piśmie, lecz i ustnie posługiwać się nowymi, by je ustalić w ustach robotnika, rugując z nich importowane dziwolągi.

Jako praktyczny sposób przeprowadzenia tej sprawy pan W. proponuje:

- 1) Ogłoszenie tego zbioru wyrazów, jaki już mamy.
- 2) Otwarcie łamów *Przeglądu technicznego* dla wszelkich uwag cukrowników, dotyczących tych wyrazów i braków, jakie zbiór posiadany przedstawia.
- 3) Wybranie delegacji, któraby już ostatecznie, bez odwoływania się do ogółu cukrowników obowiązana była w przeciągu pewnego czasu, najpóźniej w przeciągu roku, wypracować i ogłosić obowiązujące wszystkich słownictwo.

Wniosek ten przyjęto i wybrano zaraz „delegację słownikową”, w skład której weszli pp. Wizbek, Natanson, Demby, Braun, Piasecki, Kozietulski, Dąbrowski Zdzisław, Kossuth, Stanisław Szuch, M. Dąbrowski, Lubiński, Wawrzynkiewicz, Rossman, Łepkowski, Rajzacher, Tiele, Stanisław Broniewski.

Komisja ukonstytuje się sama; obrady prowadzić może w każdym komplecie a do prawomocności uchwał wymagane jest obecnie 10 członków.

Z porządku dziennego nastąpiło czytanie referatów w kwestjach specjalnych.

Pan Stanisław Broniewski czytał rzecz „o wydajności mas cukrowych”, p. Lubiński „o stanie krajowych badań w sprawie nasion buraczanych”, pan Orłowski (nad program) „o metodach pławienia i polaryzacji”.

Nie będziemy streszczać tych odczytów. Są to przeważnie prace, przeznaczone do druku w *Przeglądzie technicznym*, a zresztą streszczenie zbyt mikroskopijne uważamy za rzecz całkiem chybioną, która nie może ani specjalistę zadowolnić, ani przeciętnego czytelnika poruczyć.

Nie możemy tylko pominąć milezeniem bardzo dodatniego wrażenia, jakie sprawiły na nas wszystkie odczyty cukrownicze pod względem formy pisarskiej i czystości języka. Z przyjemnością przekonaliśmy się, że wśród pp. cukrowników jest wielu dobrych literatów w swoim kierunku, co pozwala dobrze wróżyć i o losach nowego słownictwa.

Ostatni punkt porządku dziennego wczorajszych obrad zapowiadał: „komunikaty o ulepszeniach i nowych wynalazkach, zastosowanych w cukrownictwie”.

Komunikatów tych znalazło się dwa. Pan Wortman podał wiadomość o wynalezionym przez p. Kępińskiego z Żychlina przyrządzie do uzupełniania cego flancowania buraków. Maszynka bardzo prostej konstrukcji ma być wiele użyteczna. Postanowiono zebrać drogą subskrypcji fundusz na premium dla wynalazcy, aby mógł oddać swój pomysł na użytek ogółu. P. Rajzacher podał do wiadomości, że wynalazł system, zapewniający otrzymywanie czystych soków z dyfuzji i prosi, by która z fabryk podjęła wypróbowanie tej nowości.

Na wniosek p. Piaseckiego uchwalono zbierać corocznie fundusz na pomieszczenie nowych wynalazków. Regulamin odnośny będzie ogłoszony w *Przeglądzie* a komisja słownikowa i tą sprawą się zaopeknie.

P. Chrzęszczewski przemawiał za utworzeniem ogólnej kasy oszczędności dla urzędników i robotników cukrowni, projekt ten jednakże ma być dopiero właściwą drogą przedstawionym do formalnego traktowania.

Obliczeniem głosów wyborczych, oddanych w ciągu trzech dni, zakończono czynności ogólnego zebrania sekcji.

Wybrani zostali:

Przewodniczący sekcji hr. Czacki, zastępca przewodniczącego do spraw rolniczych dr Tadeusz Kowalski, zastępca do spraw gorzelniczych p. Przyłubski, zastępca do spraw cukrowniczych pp. Łepkowski. Wyboru na sekretarza do spraw rolnych i gorzelniczych nie dokonano ostatecznie, ponieważ znaczna część głosów padła na osobę, nie będącą dotąd członkiem towarzystwa.

Zapowiedziana na dziś wycieczka nie odbędzie się, wobec niepewnej pogody. Natomiast pp. cukrownicy dziś w południe zwiedzą gremjalnie wystawę higieniczną. Sz.

Nad czem radzili sportsmeni?

Wczorajsze ogólne zebranie członków towarzystwa wyścigów konnych zagał wiceprezes A. hr. Potocki, przedstawiając, iż wskutek postawienia nowych budowli na torze wyścigowym fundusze towarzystwa zostały na tyle wyczerpane, iż urządzenie wystaw inwentarza jest nadal utrudnionem, a w r. b. niemożliwem.

Gdy wszakże tow. posiada pozwolenie na nowe 6-letnie, nie należy się go zrzekać i dlatego dyrekcja odwołuje się do ogólnego zebrania o poparcie ze strony wszystkich członków, przez zachęcanie współobywateli do licznego zapisywania się w poczet członków towarzystwa.

Wniosek powyższy przyjęto i postanowiono rozesłać okólnik do wszystkich członków z kilku lat ubiegłych, zachęcający do zapisywania się na rok 1888-ny, a nadto działać za pomocą członków-korespondentów w każdym powiecie.

Następnie przedstawił prezydujący potrzebę wyboru komisji programowej, jak również zdecydowania, ile ma być dni wyścigowych.

Postanowiono odbyć gonitwy w r. p. w ciągu dni sześciu, a na członków Komisji programowej powołano przez tajemne głosowanie pp. Kronenberga, Wl. Curikowa i Tykla.

Wreszcie w kronice sportu warszawskiego zapisano zupełną nowość.

Oto prezydujący postawił wniosek, aby ze względu, iż oficerowie konsystującej w Warszawie kawalerii interesują się wyścigami i pewna ich liczba należy do tow., ustanowić dwie nagrody dla koni oficerskich frontowych.

Wniosek powyższy przyjęto jednomyślnie, nagrody zaś postanowiono wyznaczyć w przedmiotach wartościowych, a określenie warunków pozostawić panom oficerom.

Posiedzenie, rozpoczęte o godzinie 7-ej, zamknięto około 4^{1/2}, obecnych było członków 25-tych.

z ciosów najdotkliwszy. Placzenie? Do łez jesteście wzruszeni? Łzy te czynią wam zaszczyt. Czegóż wy placiecie, poczciwe dusze? Placiecie na widok przebitej szaty Komitetu. Spójrzcie tu! Tu on sam leży zakłuty, zamordowany!...

Pierwszy obywatel. O, oplakany widoku!

Drugi obywatel. O, szlachetny Komitecie!

Trzeci obywatel. O, dniu żaloby!

Inni obywatele. O zgrozo! o zemsto!

Mówca. O przyjaciele! Drodzy przyjaciele! Niech moje słowa nie będą wam bodźcem do tak nagłego wybuchu. Sprawy tej śmierci są to, jak mówiłem, szanowni ludzie. Jakie osobliwe powody mieli do takiego czynu — tego, niestety, ja nie wiem. Są oni niezaprzeczenie mądrzy i szanowni i niezawodnie wam się wytlómaczą. Jam tu nie przyszedł kraść waszych afektów; nie jestem mówcą tak dobrym, jak pierwszy lepszy woźny Towarzystwa. Jestem, jak wiecie, dobroduszny prostak i dobrze o tem wiedzą ci panowie, którzy mi tutaj pozwolili mówić. Brak mi dowcipu, słów, min i powagi, kunsztownych zwrotów i potęgi głosu, tego wszystkiego, co krew ludzi wzburza. Ja tylko mówię wprost prawdę. Ja tylko wam opowiadałem to, co sami wiecie!

Obywatel. Holo! Dość tego! Testament nam czytaj.

Inni. Testament! Testament! Testament!

Mówca. A więc go maciel (*czyta*) Każdemu obywatelowi miasta Warszawy przekazuję pięćdziesięciu dziadów, którzy im wszędzie drogę zachodząc będą, blakając się po ulicach dla braku przytulku. Towarzystwu dobroczynności daję i daruję resztki

mego płaszcza, ażeby spać mogło pod nim cicho i spokojnie. — Amen.

Lud. O wielki komitecie! O wspaniałomyślny! Pięćdziesięciu dziadów nakażdego! O! co za rozkosz! Co za bogactwo! Co za legat!... O! o! o!

Rozchodzą się w różne strony z okrzykami radości.

Mówca schodzi z trybuny, zrzuca togię i przedstawia się jako najzwyczajniejszy w świecie Humanus w starym, wytartym surducie.

W tej chwili chwytą go za poję kolega biurowy z powiatu.

— Bój się Boga człowieku, co ty wyrabiasz! Wlazisz na deski, parafrazujesz Szekspira, balamucisz ludzi, a tam w biurze czysta Sodoma.

— Przedewszystkiem wiedz — rzekłem ze zwykłą powagą — że mówiąc „czysta Sodoma”, popełniasz *contradictio in adjectu*. A teraz gadaj, o co chodzi.

— A toć ci powiadam, że skończenie świata! Szwabów nie szwabów pełna kancelarja, drzwi się nie zamykają przed nimi, po sześćdziesięciu przychodzi na godzinę i wszyscy chcą się naturalizować.

— I ty się nie cieszysz?

— Z czego mam się cieszyć do licha? Do jedenaściej wypisaliśmy wszystkie papier, jaki był w biurze, teraz woźny dorozka po więcej poleciał. Czysta komedia!

— „Robię cię uważnym” na to, że znowu wpadasz w poprzednie wykroczenie przeciw najprostszej logice. Komedja, mój drogi, nigdy nie bywa zupełnie czysta.

— Ależ mnie nie łap, do licha, za słowa! Jak tu

nie być w przeciwieństwie z najprostszą logiką, kiedy kto od rana do południa zapisuje niemców „na polaków”. Bo wiesz? Oni to tak rozumieją, tu u nas. Wnętrności się w człowieku przewracają, dalibóg!

— I eóż cię to tak bardzo irytuje, jeśli można wiedzieć? Niemcy mają swoje „powinowactwa z wyboru”, a my mamy „powinowactwa z musu”. To wielka adaptacja polityczna, powiększająca rodzinę...

— Co ty? Co ty, człowieku? — zawołał, przystanawszy, mój kolega. — W głowie ci się ze wszystkim, jak widzę, pomieszało, czy co? Czyś nie słyszał, że ten i ów zrzekł się urzędu, stanowiska i to z takich ludzi, że to ha!

— Właśnie też. Cóż ty sobie wyobrazasz, że tacy ludzie, zrzekłszy się stanowiska albo urzędu, i obowiązków się wyrzekną swoich? Mój kochany! Kto był obywatelem z ducha i ze krwi, to nim pozostanie, czy on się nazywał prezes, czy nie nazywał.

— No dobrze! Ale większość, większość! Co nam przyjdzie z tej większości, sam powiedz. Czy oni się zmienią?

Byłem w usposobieniu melancholijnem, nie odpowiadając przeto wprost na pytanie kolegi, spojrzalem na zachmurzone niebo i rzekłem:

— Heine w aforyzmach swoich powiada, że dlatego tylko nie naturalizował się we Francji, ponieważ bał się, iż ją mniej kochać będzie, tak jak dla kochanki stygnie zapal, skoro się tylko wyjdzie od pana mera... Z Francją wolal żyć poeta w nieprawym związku.

— Poeta! poeta! Ależ tu nie o poetów chodzi.

Z sali koncertowej.

P. Józef Adamowski, wiolonczelista, urządził nam w dniu wczorajszym prawdziwy „festivalik” muzyczny, pod którego uszlachetniającym wrażeniem piszemy tych słów kilka.

Koncert odbył się w małej sali prywatnej p. Kerntopfa, właściciela składu fortepianów. Była ona dość szalenie napełniona doborową publicznością.

Rozpoczęła koncert Sonata na wiolonczelę i fortepian Rubinsteina, jeden z popularniejszych utworów tego autora z dziedziny kameralnej muzyki.

Dzieło to proste, jasne, przemawiające szlachetnością tematów, było ongi ulubionym polem popisu dla pp. Adama Hermana i Józefa Wieniawskiego.

Panowie Adamowski i Michałowski odegrali je z wielką werwą i elegancją, nie wyłączając poezji.

Utalentowana amatorka, pani Wejchertowa, urozmaiciła program, wykonawszy z powodzeniem tak w pierwszej, jak w drugiej części kilka utworów; z tych pieśń Zarzyckiego „Zawsze i wszędzie”, utwór swojski, rzadko produkowany, szczególnie nas zainteresował.

P. Michałowski wyborem oddaniem dwóch utworów Schumann'a, zwykle wzbudził oklaski.

Koncertant p. Adamowski w solowej fantazji Serwais'go z „Cyrulika Sewilskiego” dał dowód wybornej techniki oraz gustu.

Możnaby zarzucić chyba, że artysta swoją słowiańską tęsknicą zanadto obrzuci włoskie wesole motywy; tak np. znane „buona sera” zyskałoby na większej wesołości i dowcipie.

Słuchając śpiewnego adagia Tartinięgo, nie poznaliśmy w nim artysty, który tak bliskie miał konaszachy z... diabłem (wiadomo, że sławna sonata „Trille du diable”, powstała ze snu, w którym Mefisto *in persona* objawił się Tartiniemu i wykonywał owe efektowne tryle!)

Łagodny i piękny śpiew prowadził p. Adamowski tonem dość silnym, nacechowanym prawdziwym „wyrazem”.

„Elfentanz” Poppera, utwór bardzo trudny i męczący z powodu użycia ciągłego ruchu, zwanego specjalnie *spiccato*, odegrał p. Adamowski nie tylko z precyzją, ale z życiem i siłą.

Tak w tej kompozycji, jak w trudnych warjacjach, wchodzących w skład fantazji z „Cyrulika”, dał nam wczorajszy koncertant poznać weale pokąźną technikę—a przejawiająca się obok tego muzykalsko i poważne traktowanie sztuki stawiają go w rzędzie artystów, z którymi krytyka liczyć się musi i dla których drzwi każdej muzycznej instytucji powinny być otwarte. A jednak takiego artysty nie umieliśmy zachęcić do pozostania w naszych murach, nie umieliśmy dać mu wśród nas takiego punktu oparcia, na jaki jego talent i nabyta wiedza w zupełności zasługuje.

Czyż możemy się dziwić, jeżeli śladem tyłu innych, pojedzie z konieczności szukać obcych bogów, choćby do antypodów, jak brat jego skrzypek?

„Swojemu” zawsze wiatr w oczy!...

Jan Kleczyński.

Ach, żebyś ty ich widział, tych szwabów. Nie! Nie! Żadnemu z nich nie mógłbym się rzucić na szyję i powiedzieć: „Kocham cię, Erneście Apfel!”

Ale wiesz co?—dodał z nagle ożywieniem—może to i lepiej. I owszem! Niech wejdą w małżeńskie pożyście! Niech spisz kontrakt u pana mera. Zobaczymy, jak im to będzie smakowało! Zobaczymy!

Spostrzegłem, że zrozumiał moją parabolę.

— Przedewszystkiem wiedz—odrzekłem spokojnie—że nie zobaczymy. Przynajmniej nie nowego.

— JAKO? JAKO?

— Tak to, że oni sobie i w małżeńskim nawet pożyściu poradzić potrafią, a choć kontrakt u mera spiszą, nie będzie im gorzej i zostaną tem, czem są, ani na jeden włos nie łącząc się ściślejszą spójnią z ogółem, ani w dobrem, ani w złem tembardziej. Mój kochany, ja znam urodzonego we Francji syna polaka, który powiada, a nawet czarno na białem daje, że jest francuzem.

— JAKO? Co ty gadasz?

— Co mam gadać. Dobrze nawet ztem sobie o tem przypomniał.

Tu wyciągnąłem z kieszeni wielki arkusz listowego papieru, co zobaczywszy mój kolega, zakreślił się i pożegnał mnie nagle, nie mając, jak powiadał, czasu. Pozostałem tedy z arkuszem welinu sam.

Był to list, którym mnie po ostatniej kronice zaszczycił p. Krasnodębski, i w którym zobowiązał mnie pod karą cofnięcia swoich „*salutations les plus courtoises*” do „zrehabilitowania go”, jak mówił, w najbliższym feljetonie, a to w taki sam sposób, w jaki go obraziłem jakoby.

Otóż sęk w tem, że w taki sam sposób, to jest przez telefon, uczynić zadość żądaniu pana Krasnodębskiego nie mogę, nie mam bowiem telefonu w domu, a deszcz... i t. d. Sądzę wszakże, iż tenże p. Kr. powinien być zadowolony w zupełności, skoro przytoczę kilka danych z jego własnego listu.

Otóż, po zwykłym komplementem wstępny pisać p. Krasnodębski, iż jego magazyn zabawek nie mieści się w starej poczcie. Miło mi bardzo przyjąć to do wiadomości. Lecz jeśli tak jest, jakim sposobem, do licha, mógł on słyszeć, com mówił przez telefon, połączony ze starą pocztą i z rozmowy tej wyciągnąć taki wniosek, że go chciał obrazić? Ale mniejsza o to. Zaznaczam chętnie, iż magazyn pana Krasnodębskiego nie ma nic ze starą pocztą wspólnego.

Dalej, pragnąc rozstrzygnąć wątpliwość moją co do swojej narodowości, donosi mi p. Kr. uprzejmie, iż jest synem oficera polaka, który, po dwudziestu latach tułactwa, umarł we Francji z tęsknoty za krajem.

A, tak to co innego. Skoro się jest synem polaka, a jeszcze takiego, co umiera z tęsknoty za swymi, to rzecz naturalna, że nie można być kim innym, jak tylko francuzem. Najmocniej przepraszam p. Kr., iż śmiałem go wziąć za polaka i mam nadzieję, iż mi to łaskawie wybaczy.

Dalej już wszystko jest zrozumiałe; tak to, że żyjąc tu od r. 1874-go, a zatem lat 13, pisze list swój po francusku, jak też i to, że gry jego nazywają się: *Jeu de Siam*, *Cochonnet*, *Jeu de Bague* i t. d. Tak. To wszystko jest w porządku, w pełnym porządku.

Tu żałuję bardzo, iż nie mogę panu, Mr. Krasnodębski, powiedzieć jeszcze paru słów—przez telefon. A wiecie dlaczego przez telefon? Oto dlatego, że im się u nas co powie ciszej, tem szerzej i dalej słychać—i na odwrót. Tydzień coś, czy dwa tygodnie temu np. feljetonista *Zycia* dał głośny, bardzo głośny, niezwykle głośny wyraz oburzeniu swemu na zuchwałę blaźństwa, jakie się praktykują w arenie cyrkowej p. Salamonsky'ego względem publiczności, zwłaszcza też kobiecej. Rzecz była warta podjęcia i zaznacza bodaj słowem w pismach. Czy myślicie, że to ktokolwiek zrobił? Jako żywo! Huknęło i zgasło. Pisma, które przykładają ucho do ziemi słuchając, czy jaka trawa na posilek grzesznego ciała ich nie rośnie, ani nawet słyszały, czy kto krzyknął: „hola!” w *Zyciu*, czy nie. Ale cóż! Nie mogę przecież szukać telefonu w taki deszcz.

— I pókiż on będzie padał?—zapytała mnie ładna i strojna panienska, jedna z tych „pięćdziesięciu ładnych i strojnych panienek, które przesuwają się w defiladzie, jak zgrabne sarenki przed oczyma widzów”, jak donosił jeden z *Kurjerów* w sposób najzupełniej zastosowany do wymagań pedagogicznych.

— Póty, droga panienko—odrzekłem—póki papa nie opłaci zadeklarowanej składki w centralnej stacji meteorologicznej.

— A to co ma jedno do drugiego?—pyta dalej ładna i strojna, szczególnie strojna panienska.

— A to to, że taż stacja z powodu braku fundszów przestała wydawać biuletyny o zmianach powietrza i że skutkiem tego deszcz czy chce, czy nie chce, ciągle padać musi, póki składki nie wpłyną i nie ukażą się biuletyny, że już może przestać, bo teraz będzie świeciło słońce.

— Pan doprawdy to mówi?

— A cóż panienska myśli, że na żarty?

— No, to ja zaraz powiem papie...

— I owszem! bardzo proszę!

Humanus.

PYŁKI.

I.

Gdy głab' oczu czeza i pusta,
Och, żałować je, żałować!
Lecz gdy perły toń wyrzuci,
Och, całować je, całować!

II.

Obok habrów—krajne maki
Tkwią, uwite dłonią żeńca;
Tak: wybuchy z ciszą—życie
Wpłata w kłosy dni—do wieńca.

III.

Kiedym wierzył, duch kusiciel
Prześladował mnie zwątpieniem,
A gdym zwątpił—znów mnie kusi
Dawnej wiary mej wspomnieniem...

IV.

Znam ja piosnki, co to płyną
W szopenowski rytm mazurka,
Choć pogodnie, lecz z błękitu
Nieraz lżą zapłaczem chmurka.

Znam ja lutnię szczerozłotą,
Której struny w cudnem brzmieniu
Grały surmą, szumem lasów
Brzękiem miodnych pszczoł w lip cieniu.

Lecz dziś w lutni struna rdzawa
Mąci tony swoim brzękiem,
Jak łańcuchem grzmi posępnie
I skarży się jakimś jękiem...

Błyszcza struny w złotej lutni,
A ta jedna, w rdzę osnuta,
Krwawą nitką wśród nich świeci.—
...I ztąd w piosnkach smutku nuta.

Bożydar.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

== Według doniesienia *Nowo. wrem.*, jeden z profesorów uniwersytetu petersburskiego przygotował projekt, według którego ma być ustanowiony bardzo wysoki *census* dla wszystkich, pragnących otrzymać wykształcenie uniwersyteckie. Nowy *census* dotyczyłby nie tylko majątku ale i pochodzenia. Autor projektu sądzi, że do uniwersytetów powinni być dopuszczani tylko synowie szlachty dziedzicznej i kupców 1-ej gildji z opłatą 400 rubli rocznie. Projekt ten złożono już podobno do oceny p. ministra oświecenia.

== *Praw. wiest.* drukuje rozporządzenie o boczn-

cach i kolejach fabrycznych. Jednocześnie podane są szczegółowe przepisy o budowie bocznice, wywłaszczeniu gruntu, eksploatacji itd.

== Według doniesień gazet petersburskich, w uniwersytetach rosyjskich na wszystkich wydziałach, prócz prawnego, zostaną wprowadzone egzamina państwowe.

== Z dzienników moskiewskich dowiadujemy się, iż w Moskwie i jej okolicach od miesiąca panuje susza i upały, dochodzące do + 34° Reaumura.

== Kasa oszczędności przy tutejszym magistracie liczy, według ostatniego wykazu tygodniowego, 39,401 uczestników, posiadających ogółem 1,704,330 rs. 37 kop.

== *Nowosti* dowiadują się, iż istnieje projekt podwyższenia cła od taniny (kwasu dębo-garbnikowego) zagranicznej w celu poparcia wyrobu tego produktu w kraju. Z tego powodu *Nowosti* piszą: „Fabrykanci niemieccy, przekonawszy się na wystawie higienicznej (?) w Warszawie o wysokiej wartości krajowego kwasu garbnikowego i chcąc zabić wyrob jego, sprzedają obecnie swoją taninę kupcom rosyjskim za beżcen.”

== Zarząd kolei wiedeńskiej i bydgoskiej wyznaczył na noworoczną gratyfikację dla urzędników i służby fundusz, z którego, po potrąceniu sumy już wydanej na nadzwyczajne wsparcia i zapomogi, pozostaje jeszcze do podziału przeszło 125,000 rs.

== Na nadchodzącym ogólnym zgromadzeniu akcjonariuszów kolei wiedeńskiej rozpatrywane będą pomiędzy innymi dwie kwestje, żywo obchodzące ogół urzędników tej drogi. Pierwszą z nich jest projekt zarządu, dotyczący zamienienia rocznych gratyfikacji i dopłat węglowych na stały fundusz na mieszkania dla urzędników i oficjalistów, mieszkających w Warszawie, drugą zaś przedstawienie w przedmiocie powiększenia dopłaty Towarzystwa na rzecz kasy emerytalnej, w smutnym znajdującej się stanie.

== Dla eksponentów, udających się do Petersburga na wystawę prz. rządów, służących do oświetlenia i przedmiotów przemysłu naftowego, jakoteż dla samych przedmiotów wystawowych, kolej teres-polska obniżyła cenę biletów i frachtów o 50%.

== Pomiedzy klasą rzemieślniczą i robotniczą rozszła się fałszywa pogłoska, iż w dniu 1-ym lipca roboty wodociągowe na Koszykach zostaną zawieszane. Wskutek tego, zdolniejsi mularze mimo płacy wyższej niż gdzieindziej nie zgłaszają się do roboty, a postęp robót opóźnia się. Tymczasem zaś około 40—50 zdolnych w fachu mularskim pomocników mogłoby jeszcze znaleźć zatrudnienie przy budowie drugiej grupy filtrów na Koszykach.

== We Włocławku zmarł nagle na chorobę sercową członek ministerjum spraw wewnętrznych rz. r. st. I. Łazarewskij, zarządzający sprawami włościańskimi w Królestwie Polskim.

= Przybył do Warszawy ks. biskup sufragan Kossowski, administrator diecezji Płockiej.

= Z teatru i muzyki.

* Repertuar teatrów warszawskich na bieżący tydzień zapowiada:

Teatr Wielki:

Dzisiaj „Gioconda“ (występ panny Angeloni i Hermanówny); jutro: przedstawienie zawieszony; we wtorek: „Noe“; środa: „Brahma“ (pierwszy raz; występ panny Zucchi); czwartek: „Faust“ (występ panny Angeloni i p. Coppoli); piątek: przedstawienie zawieszony; sobota: „Faworyta“ (występ pana Aramburo); niedziela: „Brahma“ (występ panny Zucchi).

Teatr Letni:

Dzisiaj: „Bezczelni“; jutro „Wicek i Wacek“: wtorek „Francillon“; środa: „Małżeństwo Apfel“; czwartek: „O własnej sile“; piątek: „Małżeństwo Apfel“; sobota: „Małżeństwo Apfel“; niedziela: „Osaczony“.

Teatr Nowy (przy ul. Królewskiej):

Dzisiaj: „Życie paryskie“; jutro: „Sinobrody“; wtorek: „Muszkietierowie“; środa: „Piękna Helena“; czwartek: „Kamionka“; piątek: „Baron cygański“; sobota: „Orfeusz w piekle“; niedziela: „Nad przepaścią“.

= Z teatrzyków.

W teatrzyku „Nowy-Świat“ dziś powtórzoną będzie wyborna farsa ze śpiewami p. t. „Robert i Bertrand“, w przekładzie Ancyca.

Sztukę tę grano tam wczoraj z werwą, na szczególne zaś wyróżnienie zasłużył sobie p. S. Sarnowski.

W „Alhambrze“ odśpiewaną dziś będzie ładna opereta p. t. „Czarne znamię“, a w „Belle-vue“—„Naszynik z pereł“.

Wszystkie trzy goszczące u nas towarzystwa prowincjonalne przygotowują na tydzień bieżący nowości.

Zapowiedziany na wtorek w teatrzyku „Nowy-Świat“ obraz dramatyczny „Ułana“, wystawiony będzie dopiero we czwartek.

W sobotę w „Belle-vue“ po raz pierwszy „Państwo Wackowie“ p. Z. Przybyskiego, a w „Alhambrze“—„Budnik“.

P. Anastazy Trapszo ze swem młodem towarzystwem przeniósł się do Rudy Guzowskiej, gdzie daje dziś czwarte z rzędu przedstawienie.

Zachęcony powodzeniem, p. T. zamierza pozostać tam przez trzy miesiące.

= Z wystawy higienicznej.

Bilety „roboce“ znajdują zwolenników pomiędzy właścicielami rozmaitych zakładów rekodzielniczych, którzy w ciągu ubiegłego tygodnia nabyli przeszło dwa tysiące tanich kart wejścia.

W dniu wczorajszym wystawę zwiedzało kilku świeżo przybyłych lekarzy z Cesarstwa.

O ile pogoda posłuży, w dniu dzisiejszym odbędą się zabawy dla dzieci, połączone z ćwiczeniami gimnastycznymi.

= Wyścigi cyklistów.

W mającym się odbyć d. 26-go b. m. wyścigu cyklistów na polu mokotowskim mnóstwo prowincjonalnych zwolenników tego sportu przyrzekło czynny współdział.

Do publicznego popisu mają być użyte wszelkiego rodzaju weloepydy, jak: monocykle, bicykle, tandemy dwuosobowe, *cangurov*, tudzież trycikle, na których wystąpią damy.

Podobno cena miejsce, w porównaniu z taksą praktykowaną na wyścigach konnych, ma być o wiele niższą.

= Nowy figiel spekulacyjny.

Firma berlińska Heintze i Blankertz, spekulując na pobożność naszego kraju, wysłała do nas stalówki z wizerunkiem... Matki Boskiej.

Widocznie fabrykanci niemieccy nie wiedzą, iż używanie wyobrażeń świętych na etykietach i oznakach przemysłowych uważa się u nas za profanację.

= Znaczne zamówienie.

Jedna z większych fabryk wyrobów żelaznych otrzymała znaczne zamówienie na maszyny do gubernji astrachańskiej.

Zamówienie ma być dokonane w ciągu miesiąca letnich roku bieżącego.

Maszyny przeznaczone są do budujących się młynów parowych.

= Państwo Mał w Warszawie.

Czarni goście, bawiący w naszym mieście, w dniu wczorajszym otwartym powozem przejeżdżali się po alei Ujazdowskiej.

Gawiedź uliczna, pomimo szybkiego biegu koni, kłusowała dokoła powozu, wydając głośne okrzyki. Pan M., pragnąc położyć tamę obłączeniu, był zmuszony własnoręcznie podnieść nakrycie welikułu.

Przybywszy z południowej Ameryki nabywali rozmaite drobiazgi w kilku sklepach i zwiedzili park łazienkowski, poczem wieczornym pociągiem kolei petersburskiej udali się w dalszą drogę.

= „Upadki“.

Na Senatorskiej, na przestrzeni od placu Teatralnego do Miodowej, odbywają się przymusowe licytacje aż w czterech sklepach.

Na Miodowej znowu spotykamy wyprzedzą po smutnej pamięci Neumarku.

Na innych ulicach nie lepiej; słowem, trudno dziś znaleźć ruchliwszy punkt miasta, w którymby nie było choć jednego kupca „upadłego“.

= Śmierć w wagonie.

Nocy onegdajszej zmarł w pociągu kolei wiedeńskiej przed Częstochową powracający z Włoch były nacelnik powiatu blińskiego, baron Kruzenstern.

Zmarły spędził rok cały na kuracji, w ostatnich zaś czasach zapragnął koniecznie przybyć do Warszawy.

Ulegając usilnemu życzeniu męża, baronowa K., wraz z felcerem włochem, osobnym wygodnym wagonem salonowym przywiozła go do Warszawy, lecz już nieżywego.

Baron K. był osobistością powszechnie znaną w Warszawie.

= Niesmaczny figiel.

W dniu onegdajszym na wprost Solca na Wiśle ukazała się pływająca postać topielca.

Dwaj przewoźnicy Tomaszewski i Krupowicz puścili się za „zwłokami“, które dopędzili w pobliżu mostu.

Okazało się, iż mniemane zwłoki były słomą wypełnianym manekinem, który na piersiach miał napis: „utopione miłe w Czorsku d. 17-go czerwca, o godzinie 6-jej zrana.“

= Wypadek na Wiśle.

Za cytadela płynęło łódka dwóch młodych ludzi, mieszkańców Nowej Pragi.

Obaj nie umieli wiosłować, więc kiedy łódka dostała się na wir, jeden z nich, Karol Dromiński stracił równowagę i wpadłszy do wody zaczął tonąć.

Towarzysz jego, Kazimierz Lesik, pośpieszył mu z pomocą, lecz tak niesześciwiliwie, że sam wpadł w rzekę i przewrócił łódź, która się też od nich oddaliła.

Wówczas Lesik, niezbyt silny w sztuce pływania, musiał myśleć o własnym ratunku i rzeczywiście, dopłynąwszy do łódki, ocalał.

Dromiński, wypłynąwszy ze dwa razy na powierzchnię wody, utonął i zwłoki jego dotąd jeszcze nie zostały wydobyte.

= Nieostrożność.

Przy ulicy Twardej pod nrem 16-ym, służąca, Fajga Tasz, leżąc w łózku, przez nieostrożność przewróciła lampę, od której zapaliła się poduszka; Fajga, gasząc ogień, poparzyła sobie rękę.

NOTATNIK TERMINOWY.

— Jutro, o godz. 7^{1/2}, wieczorem, odbędzie się posiedzenie komisji technicznej komitetu kanalizacyjnego.

— Z d. 22-im b. m. tracą swoją wartość kupony Towarzystwa kredytowego ziemskiego z pierwszego półrocza roku 1877-go od listów zastawnych pięć i czteroprocentowych serji pierwszej z r. 1869-go, piątych od d. 22-go czerwca r. 1877-go.

— We środę, d. 22-go b. m., o godz. 2-jej po południu, na dworcach stacji głównej w Warszawie, odbędzie się dwudzieste dziesiąte ogólne zgromadzenie akcjonariuszów kolei warszawsko-bydgoskiej. Zebranie to będzie ważne bez względu na ilość przybyłych akcjonariuszów.

— We środę, d. 22-go b. m., o godz. 3-jej po południu, odbędzie się ogólne zebranie członków tutejszego oddziału Towarzystwa czerwonego Krzyża.

— D. 23-go b. m., we czwartek, odbędzie się drugie walne zgromadzenie uczestników tutejszego Muzeum pszczylniczego, na którym rozstrzygnięta będzie sprawa przyszłości tej instytucji.

— Licytacje na jednoroczną od d. 13-go lipca r. b. dzierżawę miejsce na miejskich placach targowych zarządzane już zostały i odbywać się będą w gmachu magistratu od godziny 10-jej zrana w porządku następującym. Na miejsca za Żelazną Bramą, z żelaznami składanymi stołami, w d. 27-ym, 28-ym i 30-ym b. m., na miejsca zaś, na których dzierżawcy mają stawić własne stoły, podług wzoru, zatwierdzonego przez magistrat, w d. 1-ym i 4-ym lipca r. b., wreszcie na miejsca bez stołów pod sprzedaż ryb w d. 5-ym lipca r. b. Na miejsca na Starem-Mieście, na których również dzierżawcy mają stawić własne stoły, podług wzoru magistratu, w d. 6-ym i 7-ym lipca r. b. Wreszcie na miejsca na ulicy Targowej na Pradze, na których ustawiane będą takie stoły, sprawiane kosztem dzierżawców, w d. 8-ym lipca r. b. Licytowanie rozpoczynać się będzie od cen, jakie są płacone przez obecnych dzierżawców, na miejsca zaś, które nie są wydzierżawione, ustanowiona została cena do licytacji 12 rs. za miejsce z żelaznym stołem, a 5 rs. bez niego. Jedna osoba może wydzierżawić najwyżej dwa miejsca. Nowi dzierżawcy, którzy się przy licytacji utrzymają, wprowadzeni zostaną w posiadanie wydzierżawionych miejsc w d. 13-ym lipca r. b.

— Wszystkie zarządy kolejowe obniżyły opłatę za przewóz okazów, przeznaczonych na rosyjską wystawę przemysłowo-rolniczą, oraz inwentarza, która ma być otwartą w Charkowie d. 1-go października r. b.

— Kupony z półrocza drugiego r. 1877-go od listów zastawnych Towarzystwa kredytowego ziemskiego pięć i czteroprocentowych serji pierwszej z r. 1869-go, piątych od dnia 22-go grudnia r. 1877-go, wymieniane będą tylko do d. 22-go grudnia r. b., poczem utracą wszelką wartość.

Z SĄDÓW.

Procesy band rozbójniczych.

Łomża d. 16-go czerwca.

(Korespondencja własna Kurjera warszawskiego.)

Uzupełniając korespondencję, zamieszczoną w nrze 152-im Kurjera, donoszę, iż zapadł już wyrok sądu okręgowego w Łomży, w sprawie bandy zambrowskiej.

Z mocy tego wyroku wszyscy oskarżeni, w liczbie 33-ch skazani zostali, jedni za należenie do bandy i spełnianie przestępstw, drudzy tylko za sam udział w bandzie, na kary następujące:

1) Moszk Laska, Juszk Ozdoba, Niszko Markiewicz i Jodka Markiewicz, na pozbawienie wszelkich praw i ciężkie roboty w kopalniach, Laska na lat 20, a trzej ostatni na 6, po odcierpieniu zaś kary, na osiedlenie na zawsze w Syberji.

2) Szłoma Ozdoba, Alter Pietruszka, Zelman Laska, Juszk Laska, Wolf Lipowicz, Juszk-Lejba Markiewicz, Jankiel Markiewicz, Lejba Kronenberg, Juszk-Abram Kronenberg, Ick Kronenberg, Moszk-Hersz Kolniak, Lejba Tetenbaum, Hersz Kuropatwa i Mikołaj Kulesza na pozbawienie wszelkich praw i osiedlenie w bardziej oddalonych miejscach Syberji.

3) Dwudziestoletni Michał Laska i osiemnastoletni Hersz Lipowicz na pozbawienie wszelkich praw i osiedlenie w mniej oddalonych miejscach Syberji.

4) Jankiel Bursztyn, Berek Pomocki, Lejba Pietruszka, Dawid Markiewicz, Aron Jeleń, Froim Cohn, Szmul Lewin i Szmul Gołabek, na pozbawienie wszystkich szczególnych praw i przywilejów i oddanie do rot aresztanckich na czas od 8-iu miesięcy do 4-eh lat.

5) Dwudziestoletni Szolim Lipowicz i czternastoletni Rubin Kronenberg na więzienie, pierwszy roczne, drugi ośmiomiesięczne.

6) Moszk Bursztyn, Szmul Wilamowski i Fiszko Tyszkiewicz, każdy na cztery miesiące więzienia.

Trzej ostatni za niedoniesienie władzy o istnieniu powyższej bandy.

W bandzie ciachanowieckiej było 24-ch oskarżonych, z których siedmiu skazanych zostało na pozbawienie wszystkich praw i osiedlenie w Syberji, 15-tu na rotę aresztanckie i 2-eh nieletnich na więzienie.

Sprawy następujących band są w toku, lecz już o zapasę mających w nich wyrokach, jako przypuszczalnie podobnych do przytoczonych, donosić nie będę.

Między innymi w bandzie jabłonowskiej skazano 30 osób na osiedlenie w Syberji, jedną zaś do rot aresztanckich.

Poczytuję sobie jeszcze za miły obowiązek sprawozdawcy dodać, że wszystkie obrony były bardzo starannie, wyczerpująco i umiejętnie wypowiadane, a między innymi obrona p. Aleksandra Chrystowskiego, adw. przys., odznaczała się istotnym talentem krasomówczym.

Po dwóch latach.

Wielkiej wrzawy narobiła w swoim czasie sprawa Augusta Ryba, oskarżonego o oszustwo, sądzona po raz pierwszy w sądzie okręgowym radomskim d. 5 października 1885-go r.

Sledztwo rozpoczęte zostało wskutek skargi Juliusza Mejera, szwagra Augusta Ryba, który zarzucił mu nadużycie zaufania przy nabyciu dóbr Przybyszew od poprzedniego właściciela Glinińskiego.

W szczególności Mejer zarzucił Rybowi przywłaszczenie sobie 1500 rs. i wyłudzenie zobowiązania hipotecznego na rs. 9,000.

Sąd okręgowy radomski skazał Ryba na 8 miesięcy więzi i zapłaćenie Mejerowi 1,500 rs.

Wyrok ten zatwierdziła następnie izba sądowa warszawska. Obie strony odwołały się do senatu, gdzie na posiedzeniach d. 10-go i 17-go października r. z. wyrok izby sądowej został uchylony.

W motywach senatu czytamy, że jakkolwiek w danym razie ze strony Ryba były użyte względem Mejera mylne zapewnienia, nie było jednakże wprowadzenia w błąd kłamliwym przedstawieniem wartości sprzedawanego majątku, że więc w obec tego nie było w postępowaniu Ryba właściwych cech oszustwa.

Po ponownem osadzeniu sprawy w innym departamencie izby sądowej na posiedzeniu 25 lutego r. b. Ryb został uniewinniony.

Meyer, łącznie z prokuratorem odwołał się po raz wtóry do senatu. Sprawa sądzona była w końcu maja i zakończyła się ostatecznie odrzuceniem skargi kasacyjnej, przyczem senat wyraził iż w obec szczegółowej krytyki dowodów w ostatnim wyroku izby sądowej nie zostało dowiedzionem, aby Ryb, pomagając Mejerowi przy nabyciu dóbr Przybyszew, używał jakichkolwiek podstępnych środków i kłamliwych zapewnień.

Tak więc po dwóch latach procesu, przejściu wszystkich instancji i pięciu wyrokach, sprawa wróciła do tego samego stanu, w jakim znajdowała się przed procesem.

Jako charakterystyczny szczegół przytaczamy, iż skarga podana została przez Mejera dopiero w cztery lata po nabyciu dóbr Przybyszew, i że w aktach znajdują się listy pisane do Ryba przez Mejera, w których tenże dziękuje mu za wyświadczone przysługi i udaje się do niego z prośbą o pomoc.

Jako obrońca Ryba w dwóch pierwszych instancjach występował adw. przys. Glücksberg.

Z TEKI PRAWNIKA.

Kantory komisowe, stróżek i informacji.

Warunki istnienia kantorów wszelkiego rodzaju mało są u nas znane. Wynika ztąd, naturalnie, nieświadomość przysługujących im praw i obowiązków, niemniej jak publiczności, wchodzącej z kantorami w stosunki.

Przepisy w tej mierze znajdujemy w ustawie handlowej dla Cesarstwa (Zbiór praw, tom XI, cz. 2), a mianowicie w dodatku do 88 art. ustawy, zastosowanym do Królestwa Polskiego w r. 1880-ym.

Podług rzeczzonego prawa, kantory wszelkiego rodzaju dzielą się na dwie kategorie: kantory pierwszej klasy z opłatą świadectwa handlowego I-jej gildji i kaucją 15,000 rs. dla operacji, wykraczających poza obręb miejscowości, gdzie kantor został otwarty, i kantory drugiej klasy, z opłatą świadectwa II-jej gildji i kaucją 7,500 rs., dla operacji miejscowych.

Pozwolenia na otwarcie kantorów udziela minister spraw wewnętrznych, otrzymywać je mogą nie tylko handlujący, ale i osoby prywatne po opłaceniu odpowiedzialnej gildji.

Operacje kantorów w ogóle mogą obejmować: kupno i sprzedaż przedmiotów na zlecenie osób trzecich, udzielanie pożyczek, wynajem domów, wyświadczenie posad i stróżenie oficjalistów i służby. Świadectwo I-jej gildji wymaganym jest tylko dla kantorów komisowych i ope-

racyjnych, kantory zaś informacyjne opłacają świadectwa II-ej gildji.

Opłacającym świadectwo I-ej gildji przysługuje przywilej założenia trzech zamiejscowych filij kantoru bez dodatkowej kaucji, za każdą zaś następną kaucja wynosi tylko 4,000 rs. Wszelkie kantory służących publicznych (jak posłańców etc.), przeznaczonych do pełnienia usług i zleczeń osób prywatnych, podlegają warunkom, przepisany dla kantorów drugiej kategorii.

Ogłoszenie upadłości i dalsza procedura upadłościowa przedsiębiorstw tego rodzaju nie różnią się niczem od zwykłej procedury, przepisanej dla handlujących i instytucji przemysłowych i handlowych.

Widzimy więc, że utrzymujący kantory korzystają z dwojakich przywilejów: wynikających z samego przedsiębiorstwa i gildyjnych. Jednocześnie pomyślano i o gwarancji dla publiczności, wchodzącej w stosunki z kantorami. Pierwszą gwarancją jest sankcja ministerjalna, udzielana zazwyczaj na przedstawienie i po zasięgnięciu opinji władz miejscowych co do potrzeby samego przedsiębiorstwa i wartości moralnej suplikantów. Drugą i najważniejszą jest wymaganie od zakładających kantory kaucji (15,000 rs. lub 7,500), składanych do instytucji kredytowych na procent i nietykalnych do czasu zamknięcia i ostatecznej regulacji interesów kantoru. Likwidacja przedsiębiorstwa nie pociąga za sobą wydania kaucji, która może być zwróconą dopiero po dokonaniu odpowiednich publikacji w terminie, prawem oznaczonym, i po zaspokojeniu wszelkich pretensyj osób trzecich z tytułu stosunków z kantorem. Warunek ten ostatni dla interesantów jest rękojmią i zapewnia im pokrycie przypadających od kantoru należności, lub strat i szkód, przez działalność kantoru zrzędzonych.

E. W.

Nekrologja.

† S. p. Wiktor **Wernik**, po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzony św. Sakramentami, zmarł w dniu 18-ym b. m., przeżywszy lat 47. Stroskana żona wraz z trojgiem małoletnich dzieci zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych zmarłego na żałobne nabożeństwo, odbyć się mające w dniu 21-ym b. m., to jest we wtorek, o godzinie 11-ej zrana, w kościele Narodzenia N. Marji Panny na Lesznie, oraz na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła, o godzinie 6-ej po południu, na cmentarz powązkowski. 2966

† S. p. Zofja z Rzekzkowskich **Michnowska**, po długich cierpieniach, opatrzona św. Sakramentami, zakończyła życie w dniu 17-ym czerwca r. b., przeżywszy lat 71. Pozostałe w smutku dzieci, wnuki i prawnuki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo w dniu 20-ym b. m., to jest w poniedziałek, o godzinie 10 i pół zrana, w kościele św. Aleksandra, oraz na wyprowadzenie zwłok tegoż dnia i z tegoż kościoła, o godzinie 3-ej po południu na cmentarz powązkowski. 726

† S. p. Paulina **Wojtowska**, panna, zmarła dnia 17-go czerwca 1887-go r. w Zaciszu. W smutku pozostała siostra, zaprasza krewnych i znajomych na żałobne nabożeństwo, które odbędzie się w poniedziałek, o godzinie 10-ej zrana, w kościele parafjalnym na Pradze i na pogrzeb z tegoż kościoła na cmentarz powązkowski, o godzinie 3-ej po południu. 2090

† S. p. Aleksander **Kruzensztern**, kamer-junkier Dworu Jego Cesarskiej Mości, przeżywszy lat 41, zakończył życie dnia 18-go czerwca 1887-go r. Wyprowadzenie zwłok z dworca kolei żelaznej warszawsko-wiedeńskiej nastąpi dnia 20-go b. m., to jest w poniedziałek, o godzinie 11 i pół zrana na cmentarz wolski. Na te smutne obrzędy pozostali: żona, ojciec i rodzina zaprasza przyjaciół, współpracowników i przyjaciół. 2095

† Dnia 15-go czerwca r. b. s. p. **Manusia**, ukochana córka Jana i Teresy z Bagniewskich Bohdanowiczów, w 5-m roku życia, po parogodzinnych ciężkich cierpieniach powiększyła grono aniołków. Pochowanie drogich szczątek odbyło się w dniu 17-ym czerwca na miejscowym cmentarzu w Skierkowie. 2089

† S. p. Marja Zofja **Stokowska**, panna, po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzona św. sakramentami, w dniu 16-ym czerwca r. b. przeniosła się do wieczności, przeżywszy lat 16. W głębokim smutku pozostała matka, brat i rodzina, zmarłej zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo, odbyć się mające w dniu 18-ym czerwca, to jest w sobotę, o godzinie 10-ej rano i w dniu 20-ym b. m., t. j. w poniedziałek, o godzinie 11-ej rano w kościele parafjalnym św. Barbary, oraz na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła zaraz po skończonym nabożeństwie na cmentarz powązkowski. 2-2061

† W poniedziałek, to jest dnia 20-go czerwca r. b., jako w rocznicę śmierci s. p. Józefa z Klonowskich **Zwan**, odbędzie się msza święta w kościele św. Krzyża, w kaplicy Matki Boskiej, o godzinie 11-ej zrana, na które zaprasza się krewnych i znajomych. 2-2084

† Dnia 20-go czerwca r. b., to jest w poniedziałek, o godzinie 10-ej rano, w kościele Narodzenia Najśw. Marji Panny na Lesznie, za spokój duszy s. p. Antoniego **Buczyńskiego**, odbędzie się nabożeństwo żałobne, na które pozostałe córki z zięciami i wnukami zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych. —2088—

† Dnia 20-go czerwca, jako w dwudziestą rocznicę śmierci s. p. Karola **Cygańskiego**, obywatela ziemskiego z powiatu łęczyckiego, odbędzie się za jego duszę w kościele św. Aleksandra, o godzinie 10-ej zrana, na które zaprasza się krewnych, przyjaciół i znajomych. 2092

TELEGRAMY

„KURJERA WARSZAWSKIEGO”.

Włno 18-go czerwca (Tel. pryw. Kurj. W.) — Uroczyste otwarcie wystawy rolniczej nastąpi w niedzielę w południe. Ruch przyjeżdżających i gości

znaczny. Wystawców w dziale inwentarza zapisało się dotąd 80-ciu. Do komitetu, zostającego pod przewodnictwem hr. Ledóchowskiego, należą pp. Gagarin, Jelowiecki, hr. Plater, Rubcow, From, Romer, Gruzewski, Golejewski, Jamont, Jeleński i Exé. Wystawcy wyłącznie z gubernji litewskich.

Poznań 18-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.) — W Prusach zachodnich otwarto 12 ludowych szkół niemieckich nowej organizacji.

Wiedeń 18-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.) — Odkryta przez polaka, dr. Koliszera, metoda leczenia tuberkulozy przez wstrzykiwanie fosfatu calcii wy daje w klinikach tutejszych zdumiewające rezultaty. Przystąpiono do leczenia tą metodą suchot płucnych u zwierząt ze skutkiem bardzo pomyślnym. W przyszłym miesiącu mają się rozpocząć próby na ludziach.

Wiedeń 18-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.) — W sferach kompetentnych potwierdzają krążące pogłoski o oplakanych stosunkach dworu serbskiego.

Budapeszt 18-go czerwca. (Tel. pr. K. W.) — Dotychczasowy rezultat wyborów do sejmku węgierskiego przedstawia się jak następuje: wybrano 90 członków stronnictwa liberalnego, w tej liczbie ministrów Tiszę, Treforta, Fejerwarego, Barosza, Fabinyego, czterech podsekretarzów stanu i prezesa izby deputowanych Pechy'ego; dalej 10 członków umiarkowanej opozycji, 12 członków lewicy „niezawisłej” i czterech dzikich. (Aj. półn.)

Berlin 18-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.) — Parlament niemiecki przyjął wczoraj w trzecim czytaniu ustawę o używaniu szkodliwych barwników do fabrykacji pokarmów, tudzież ustawę o ochronie pracy robotniczej. (Aj. półn.)

Berlin 18-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.) — Proces lipski przeciw Koechlinowi i jego towarzyszom wykazał dowodnie, że liga patriotyczna Déroulé'a zorganizowała kompletny spiszek i rozwinęła szeroką propagandę na rzecz faktycznego oderwania Alzacji i Lotaryngji od Niemiec. W akcji Déroulé'a tkwiło przeto najwyższe niebezpieczeństwo dla pokoju europejskiego. Gdyby Déroulé i Boulanger nie ustąpili, byłoby musiało przyjść do wojny. Dziś proces lipski ma już tylko znaczenie historyczne.

Berlin 18-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.) — Od osoby należącej do dworu następcy tronu, wielce poważnej i wiarogodnej, otrzymałem następującą informację, której treść nie jest tajemnicą w sferach dworskich: „Sprawozdanie Virchova, udzielone lekarzom i rodzinie cesarskiej, jest odmiennem od tego, które okazano następcy tronu i opublikowano. Virehow, który osobiście jest bardzo przywiązany do następcy tronu, przyszedł do pałacu ze łzami w oczach i oświadczył, że sumienne badania przekonały go, niestety, iż choroba nie da się radykalnie uleczyć. Mackenzie nie ludzi się również, spodziewa się tylko rozwój choroby wstrzymać i niebezpieczeństwo odwlec; królowej angielskiej wyznał on całą prawdę. Do tego przykrego położenia odnoszą się słowa Bismarka: „Potrzeba zdać się na wolę Bożą!” Następczyni tronu jest także powiadomiona i przygotowana. Sam tylko pacjent nie przypuszcza groźnych następstw, przez wzgląd na niego też nie zaniechano podróży do Anglii. Katastrofy zresztą bliskiej nikt nie przypuszcza może nawet po kilku; miesiącach nastąpić zupełne polepszenie, ale reedywa albo w krtani, albo innym miejscu jest nieuniknioną i zgonną. W tej mierze zgodni są lekarze berlińscy, wiedeńscy i Mackenzie. Cesarz Wilhelm miał oddawna zabobonną wiarę, że syn po nim nie nastąpi. Wszystko to nie przeszkadza, aby w najbliższej przyszłości, byle cesarz Wilhelm mógł przyjść do sił i zdrowia, cały bieg spraw rozwijał się normalnym trybem, jakby nic nie zaszło i nie nie groziło. Biuletyny rządowe będą i muszą być zupełnie uspokajające.”

Berlin 18-go czerwca. (Tel. pr. Kurj. W.) — Poważne informacje paryskie zaprzeczają pogłoskom o zamierzonym ustąpieniu Grévy'ego.

Berlin 18-go czerwca. (Tel. pr. Kurj. W.) — Dziś o godzinie drugiej po południu nastąpiło

zamknięcie sesji parlamentu. Minister Boetticher odczytał mowę tronową. Z polecenia cesarza wyraża ona podziękowanie i uznanie parlamentowi za Jego działalność, która siłę obronnej i finansom państwa przysporzyła tych ustaw trwałości, jakie są potrzebne dla utrzymania pokoju i należytego rozwinięcia potęgi.

Berlin 18-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.) — Zdrowie cesarza zwolna ale widocznie poprawia się; dzisiejszej nocy spał dobrze. Po południu odbierał raporty w swej pracowni. Co do terminu i planu podróży cesarskiej dotąd niepowzięto ostatecznych postanowień. Przedewszystkiem bowiem potrzebny jest spoczynek i oszczędzanie sił.

Berlin 18-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.) — Profesor Schweninger udał się wraz z ks. Bismarkiem do Friedrichsruhe i pozostanie przy chorym czas jakiś.

Lipsk 18-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.) — Dzisiaj o godzinie 12 w południe trybunał państwowy ogłosił wyrok w procesie alzackim. Blech i Schiffmacher skazani zostali na dwuletnie, Trapp na półtoraroczne, Koechlin na jednoroczne więzienie w twierdzy. Inni uwolnieni.

Paryż 18-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.) — Minister wojny jen. Ferron przedstawił na dzisiejszej radzie ministrów rozmaite projekta reform wojskowych, między innymi o utworzeniu czterech nowych pułków jazdy i 18 pułków piechoty tudzież o zwiększeniu stanu liczebnego kompanii. Projekta te zostaną w przyszłym tygodniu wniesione do izby.

Rzym 18-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.) — Jenerałowie Robilant i Gené powołani zostali przez rząd do narady w sprawie projektowanej na jesień wyprawy do Abissynji, na którą minister wojny żąda od izby kredytu 20 milionów lirów.

Rzym 18-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.) — Sprawa nawiązania stosunków dyplomatycznych pomiędzy Anglią i Watykanem odroczonej została do chwili pojednania się Watykanu z Kwirynałem. Anglja żyje bowiem z Włochami w ścisłej przyjaźni; w sprawach polityki zewnętrznej panuje pomiędzy nimi faktyczna solidarność. Nuncjusz papieski na dworze londyńskim miał przeto trudną rolę wobec ambasadora włoskiego. Aby zażegnać kolizję, odroczone dalszą akcję i dlatego książe Norfolk powrócił do Anglii.

Ateny 18-go czerwca. (Tel. pryw. K. W.) — Trzy nowe pancerniki greckie, których kosztą, 30 milionów drachm wynoszące, pokryte zostaną z pożyczki 135 milionowej, zamówione zostały we Francji, nie zaś w Anglii. Jest to objaw wdzięczności za sympatje francuskie, okazane w roku zeszłym podczas blokady brzegów greckich.

Londyn 18-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.) — Wskutek wniosku Smitha, ażeby wszystkie artykuły, tudzież poprawki do billu irlandzkiego, które do d. 17 b. m. o godzinie 10 wieczorem nie będą załatwione, poddane były bez rozpraw pod głosowanie, opuścili o tej godzinie dnia wczorajszego parneliści salę obrad izby gmin, przytem artykuł szósty billu przyjęty został 322 głosami przeciw 163. Po tem głosowaniu stronnicy Gladstone'a nie powrócili również do sali, poczem izba przyjęła resztę artykułów ustawy bez głosowania. (Aj. półn.)

Zagrzeb 18-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.) — Wybory do sejmku chorwackiego zostały ukończone. Wybrano 86 członków stronnictwa narodowego i 19 członków opozycji. Wynik dwóch wyborów dotąd nieznany. (Aj. półn.)

Zagrzeb 18-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.) — Na 231 wybranych dotąd posłów 161 należy do stronnictwa Tiszy.

Sofja 18-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. War.) — Sobranje ma uchwalić nowo ustawę rejencyjną, która postanawia wybór jednego, corocznie potwierdzanego rejenta aż do chwili, gdy położenie się wyjaśni i Bułgarja będzie mogła przystąpić do wyboru księcia.

Belgrad 18-go czerwca. (Tel. pr. Kurj. W.) — Król Milan przydował wczoraj radzie ministrów. Poseł serbski w Wiedniu, Bogiczewicz,

pozostaje na swem stanowisku dla zaznaczenia ciągłości polityki w obec Austrii.

Petersburg 18 czerwca (Tel. pryw. kurj. W.) Moskowskija Wiedomosti dowiadują się, iż celem zapewnienia prawidłowego wpływu podatku procentowego od czystego dochodu z zakładów przemysłowych i handlowych ministerjum finansów zamierza dla wszystkich zakładów pewnej kategorii zaprowadzić specjalne księgi handlowe, według których podatek powyższy byłby obliczanym. Rewizja i kontrola ksiąg powierzona będzie inspektorom podatkowym. (Aj. poln.).

Jarmark na wełnę.

XII.

Wczoraj wieczorem jarmark świętojański na wełnę został urzędowo zamknięty.

Od jutra przez parę dni następnych odbywać się będą transakcje, ale już najzupełniej prywatnie, bez współdziałania deputacji jarmarcznej, która z dniem wczorajszym ukończyła już swoje czynności.

Uspokojenie mocne na wszystkie gatunki wełny utrzymało się od samego początku jarmarku do samego końca, a zwyczaj, nie tylko że nie uległa żadnej zmianie, ale nawet w niektórych dni, dzięki dużym zapotrzebowaniom wełny przez fabrykantów i kupców zagranicznych, dalsze czyniła postępy.

Zwyczaj ta wynosi na wszystkie gatunki wełny 10, 12, 15 do 17 talarów, a nawet w niektórych, choć rzadkich wypadkach, dosięga do 19 talarów na centnarze w stosunku do cen zeszłorocznych.

Dowozy wczoraj jeszcze nie ustawały wprawdzie, lecz były już nader małe. Z większych partij, dostawiono na plac jarmarczny wełnę z dominium Przyłęb i kilku drobniejszych.

Transakcyj zawierano mało, a to z powodu, że już wełny nie było do sprzedania.

Ceny utrzymały się wczoraj na poziomie dnia poprzedniego, t. j. płacono za gatunki:

- wysoko-cienkie I 130—152
II 102—124
średnie I 90—101
II 70—90
ordynaryjne 55—72 tal. za cent.

Wełnę ze skór płacono 51 do 52 tal. za centnar.

Jedną większą partję, wynoszącą 150 centnarów, zakupiono wczoraj do Łodzi.

Przez czas trwania jarmarku, jak wykazują sprawozdania deputacji jarmarcznej, z ogólnej cyfry dowozów, łącznie z dniem wczorajszym, sprzedano 90%. Jarmark więc można uważać za opróżniony.

Do dnia 17-go czerwca znajdowało się na placu jarmarczny wełny przeważonej na wagach miejskich i bankowych ogółem 48.749 p. 11 f. razem z remanentem przedjarmarczny. Trzeba zaznaczyć, że jarmark urzędowo zamknięty został z usposobieniem bardzo mocnym, które bezwątpienia utrzyma się i nadal.

Spekulanci spodziewają się dowozu świeżej wełny w ilości paru tysięcy pudów, na którą oczekują nabywcy zagraniczni.

Dla informacji interesowanych notujemy, że z rynków wełnianych zagranicznych otrzymaliśmy pomyślne wiadomości, a mianowicie:

W Londynie d. 17-go czerwca, usposobienie aukcji wełny było bardzo mocne, ceny niezmiennione.

W Bradford d. 17-go czerwca wełna coraz mocniej, przedza mocno, interes w aukcjach ożywiony.

W Berlinie, jak donoszą nam, spodziewają się, że jarmark na wełnę, który tamże rozpocznie się za dni parę, będzie bardzo ożywiony.

TELEGRAMY HANDLOWE.

Berlin 18-go czerwca. — Cokolwiek przychylniej była dziś giełda usposobiona dla wartości rosyjskich i przy większym nieco ożywieniu podniosła o drobnostkę ich kursa. Ruble w transakcjach natychmiastowych odzyskały 40 a w końcomiesięcznych 50 fenigów. Z papierów, pożyczki wschodnie notowano o 20 fenigów wyżej, natomiast listy zastawne o tyleż tańsze. Z wartości spekulacyjnych większe zapotrzebowanie kredytówek austriackich wywołało podrożenie ich o 1.50 m. Żyto znowu tańsze, w towarze gotowym utraciło bowiem 2.55 i na dostawę 2.50.

Berlin 18-go czerwca notowanie urzędowe giełdy. Bil. ban ros. w tr. nat. 183.20 Akcje kredytowe 459.— Weksle na Warszawę 183.10 Listy zast. serji I-ej 57.10 Wek. na Peters. krótk. 182.50 Weksle na Lon. krót. 20.345 Wek. na Petersb. dług. 181.70 dług. 20.29 Bil. ban. ros. na dost. 183.25 Żyto w tow. gotow. 123.75 Wschodnia poz. II em. 57.50 Żyto na jesień 129.—

Z rynków zbożowych.

W Gdańsku dnia 17-go czerwca. Dowozy pszenicy słabe. Eksporterzy trzymają się zdala od zawierania transakcyj. Sprzedano tylko jedną partję polskiej jasnostrej 127—128 f. i 28—29 f. po 152 m. na czerwice, lipiec z trasi 150 marek za tonę. Żyto bez zmiany: polskie 126—127 88 m., na dostawę 89 1/2 za tonę. Inne zboże bez obrotów.

W Peszcie dnia 17-go czerwca pszenica loco mocniej, na jesień 794—796. Owies na jesień 574—576.

W Szczecinie d. 17-go czerwca pszenica mocniej, loco 175—186, żyto bez zmiany, spokojnie, loco 119—124.

W New Yorku d. 16-go czerwca, pszenica loco 92 1/2 ct. ns czerwice 91 3/4, na lipiec 88 1/2 ct., mąka 3.60.

W Libawie d. 16-go czerwca żyto bardzo słaba 69—69 i pół kop. za pud. Owies biały słabo. Litewski 50—53, lepszy 53 do 54 kop. pud., wysoki biały 67 do 70 kop. pud. Jęczmień bez zmiany, dobry browarny 71—75 kop. pud., litewski 70—73 kop. pud.; gryka bez dowozu; groch litewski na paszę 77—78, rosyjski 79 do 80; wyka 63 kop. pud.; siemię lniane mocno: litewskie 147—148, rosyjskie 150; makuchy lniane dobre 90 średnie 80, ordynaryjne 70 kop. pud.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

— Pani C. W., stalej prenumeratorko. — Krakowskie-Przedmieście № 5.

— Bówinie. — Mazury, chociaż według przysłowia ślepo się rodzą, rychło przegładają i widzą lepiej od tych, którzy w dzieciństwie mają dobry wzrok. a w wieku dojrzałym go traca. Odtóżmy jednak żart na stronę. Wyjaśniamy, iż nazwiska poszukiwanych przez policję są zacierpnięte z urzędowego dokumentu, zaprzeczeniu więc podlegać nie mogą.

— Życzliwemu prenumeratorko. — Termin konkursu na poświęć, ogłoszonego przez Kurjer warszawski, upływa z dniem 30-ym września. Rękopisy należy nadsyłać do redakcji.

— Panu A. T. — Sz. pan żąda sprostowania wiadomości, za tytułowanej „cos...”, lecz sam pan nie zaprzecza, iż między uboższą ludnością miasta szerzyły się zatrważające plotki. Więcej...

— Prenumeratorko z ul. Widok. — Ależ, sz. panie, kronikarz nasz użył zniechęconego słusznego wyrazu tylko w znaczeniu ironicznym!

— Panu K. — W istocie, ks. Janusz Radziwiłł ożenił się z hr. Mostowską, wnuczką nie Tadeusza, lecz Edwarda hr. Mostowskiego, którego ojciec Józef był rodzonym bratem Tadeusza.

— Panu B. Jan. — W języku polskim, między innymi, mamy „Przewodnik gry szachowej Portiusa”, przetłumaczony przez Stan. Romanowskiego w r. 1880-ym.

— Panu Szer. — Studium o żydach p. Wzdulskiego wyszło nakładem autora w drukarni Niemiery, dostać zaś je można prawdopodobnie w każdej księgarni.

— Panu Mazurkowi. — Dziękujemy za uwagi, lecz zgodzić się na wszystko nie możemy. Poprawnie pisze się maroderzy, nigdy maruderzy, gdyż tego wymaga pochodzenie francuskie wyrazu. Również co do „komunikować”. Duchowny może powiedzieć „komunikowałem” 10 osób, komunikowani zaś powiada „komunikowaliśmy się” (logicznie z Bogiem przez św. sakrament). Wszak tak? O dalsze spostrzeżenia prosimy.

ARYTMOGRYF.

(Ułoż. Henryk Radziszewski).

Zamiast liczb postawił litery, aby utworzyć 11 wyrazów, których środkowe szeregi pionowy i poziomy stanowią imię i nazwisko znakomitego poety polskiego.

Znaczenie wyrazów:

- 1) Sławy astronom XVIII stulecia.
2) Gramatyk rzymski.
3) Księstwo królewskie domu pruskiego.
4) Literat francuski.
5) Malarz francuski.
6) Wyraz wzięty za zadanie.
7) Matematyk i astronom.
8) Wyspa na morzu Śródziemnem.
9) Matka Nerona.
10) Znawca języka i literatury prowansalskiej.
11) Sławy kompozytor oper włoskich.

Rozwiązanie szarady umieszczonej w nrze 159.

KO-LA-CZE.

Dobre rozwiązanie pierwi nadesłali: pp. W. Z. Pracki, Oleśnia M., Henia Nowe, W. Bakoński, W. Kwiatkiewicz, A. Tenenbaum, H. Radziszewski, J. i A. Trawiński, J. Roessler, Helena F., H. i C. Wilmanowicz, E. Miński, T. Sokołowski, J. Pürschel, W. Truchlińska, Ant. Dob., F. Miniński, J. Karasiński, M. Fuksiewicz, Wiens i Mania, J. Gnuss, M. Flatt, H. Rotmil, J. Hoppenfeld, J. Rakowski, J. Rosiński, B. i S. Sliwicy, J. Kołczakiewicz, Stasia i Helcia C., E. Kozakiewicz, B. Wengerow, D. Kropiwo, A. W. i J. Kempickie, S. Rogowska, Iz. Bartnicki, J. Doboszyńska, W. Nadstawni, A. Świącik, M. Grass, A. T. W., Aleksander D. i Harietta H. i wielu innych.

WYKAZ DEPESEZ

otrzymanych przez warszawską centralną stację telegraficzną w dniu 16-ym czerwca 1887 roku, a niedoreczonych adresatom z powodu niedokładnych adresów:

Z Wilna foks. Zilberblatowi — z Białogostoku Dawidsonowi — z Ciechanowa Zusmanowi, Nalewki — z Mohilewa Twar-

kowskiemu — z Brińska Kowalewskiej — z Moskwy Aperebaumowi — z Petersburga Lambertowi — z Paryża Polakiewiczowi, Jasna — z Rygi Tamara Namen — z Tyflisu Rozenfeldowi Manasowi — z Letyczewa Żytomarskiemu — z Owruczy Rozmarynowi — z Karlsbadu Luetke.

BIURO INFORMACYJNE O NEDZY WYJĄTKOWEJ

sprawdzonej przez Siostry Miłosierdzia, poleca miłosierdziu publiczności warszawskiej.

Tamka № 35.—Posiedzenie dnia 8-go czerwca 1887 r.

Table with columns: Nr domu, Ulica, Nazwisko lub initiale, U W A G I. Lists names and addresses of donors.

TABELA WYGRANYCH

w piątym dniu ciągnięcia V-iej klasy 148-iej Loterii klasycznej.

Dnia 18 czerwca 1887-go roku.

Table with columns: Nr Wygr. rs., Nr Wygr. rs., Nr Wygr. rs. Lists winning numbers and amounts.

Po Rs. 100 wygrały NN-ra:

Table with columns: Nr, Wygr. rs., Nr, Wygr. rs., Nr, Wygr. rs. Lists specific winning numbers.

Po Rs. 80 wygrały NN-ra:

Large table with columns: Nr, Wygr. rs., Nr, Wygr. rs., Nr, Wygr. rs. Lists many winning numbers and amounts.

Wydawnictwa S. LEWENTAŁA w Warszawie,
Nowy-Świat Nr 41.

„KŁOSY“

CZASOPISMO TYGODNIOWE ILLUSTROWANE, POŚWIĘCONE LITERATURZE, NAUCE I SZTUCE,

wychodzić będą i nadal w obecnym znacznie rozszerzonym i ulepszonej zakresie i pod temiż samemiż co dawniej warunkami, a mianowicie w formie podwójnego wielkiego arkusza o 16 kolumnach, drukiem garmontowym na interlinje, z dwoma dodatkami bezpłatnymi, z których jeden zwyczajny zawierać będzie powieść tłumaczoną z angielskiego p. t. Salon i Kulisy i nowo wprowadzony przez nas dział z pism i od ludzi, drugi zaś nadzwyczajny, powieść oryginalną Michała Bałuckiego p. t. Za winy nie popełnione; oba te dodatki czyniące rocznie blisko 1800 stronnie czyli od 8—10 tomów zwykłego książkowego druku, rozsyłają się prenumeratom Kłosów bez żadnej dopłaty. W samych Kłosach oprócz zwykłych stałych rubryk, drukować będziemy w 2-m półroczu zajmującą i ważną pod względem społecznym powieść współczesną E. Rawity p. t. Gmy nocne.

O ilustracyjnej stronie KŁOSÓW nie potrzebujemy nadmienić. Zasilają ją po dawnemu najznakomitsi artyści nasi: Matejko, Andrioli, Chełmoński, Kossak, Gierymski, Kotarbiński, Konopacki, Maszyński, Pillati i wielu, wielu innych.

WARUNKI PRENUMERATY:

w Warszawie: rocznie rs. 8, półrocznie rs. 4, kwartalnie rs. 2, miesięcznie kop. 67½;
w Cesarstwie, oraz we wszystkich Państwach po zagranicami Cesarstwa Rosyjskiego: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3.

Biblioteka Najcelniejszych Utworów Literatury Europejskiej,
liczy rok czternasty wydawnictwa podjętego w myśli rozpowszechnienia wśród ogółu naszego pierwszorzędnej wartości literackiej.

Biblioteka Najcelniejszych Utworów Literatury Europejskiej wychodzi raz na tydzień, w objętości dwu lub trzech arkuszy druku, w formie większej ósemki, mieszcząc w sobie najznakomitsze plody poetyckie, dramatyczne, powieściowe, historyczne i moralno-filozoficzne wszystkich narodów Europy, ze szczególnem jednak uwzględnieniem literatury ojczystej. Każdy prenumerat otrzymuje w ciągu roku całość dzieł, nie przenosząc się dalszym ciągiem swoim na rok następny. Wyjątek stanowią jedynie „Dzieje Literatury Powszechnej” z ilustracjami, które, wychodząc w BIBLIOTECE naszej, nie mogą być ukończone i należyte wykonane w zakresie jednego roku.—Zauważyć także należy, że tomy BIBLIOTEKI nie znaczone numerem kolejnym, mogą być zupełnie dowolnie szeregowane w księgozbiorach.

W wydawnictwie tem drukowaliśmy dzieła: Niemcewicza, Libelta, Słowackiego, Tennysona, Górczyńskiego, hr. Skarbka, Jordana, Bronikowskiego, Tyszyńskiego, Schillera, Rzewuskiego, Mołiera, Wiktora Hugo, Wiszniewskiego, Homera, Siemińskiego, Wilbrandta, Goethego, Naruszewicza, Fr. Zabłockiego, Lessinga, Krasickiego, Hejsego, Hettnera, Balzaca, Kraszewskiego, Jeża, Morsztyna, Lope de Vegi, Taine'a, Byrona, Turgeniewa, Terencjusza, Bret-Hartea, Górnickiego, Wacława Potockiego i wielu innych.

CENA PRENUMERATY WYNOŚI: w Warszawie, oraz na prowincji i w Cesarstwie: rocznie tylko rs. 4 kop. 80, półrocznie rs. 2 kop. 40, kwartalnie rs. 1 kop. 20.

Tygodnik Romansów i Powieści,

wychodzi w Warszawie co Sobotę, w objętości 16 kolumn w dwie szpalty ścisłego garmontowego druku, będąc ogniskiem powieści przedewszystkiem oryginalnych, następnie tłumaczonych, a jego treść urozmaicamy „Kroniką tygodniową”, mieszczącą najciekawsze i najdonioślejsze fakta z życia bieżącego u nas i zagranicą. W wyborze powieści tak oryginalnych jak i tłumaczonych, niezależnie od warunków artystycznych, mile oddziaływających na wyobraźnię czytelnika i gust jego kształcących, kierujemy się względem na zasady społeczeństwa naszego, a sprzyjając rozwojowi etyki, która dąży nie do rozstroju lecz do utrwalenia podstaw społecznych, podtrzymujących cześć dla ideału, honoru rodzin, uznania dla czynów szlachetnych, potępienie dla niegodziwych. W 2-m półroczu r. b. drukować będziemy z powieści oryginalnych utworów znawcy dzieł ojczystych Piotra Jaxy Bykowskiego, p. t. Hrabia Adas.

CENA PRENUMERATY WYNOŚI:

w Warszawie: rocznie rs. 3, półrocznie rs. 1 kop. 50, kwartalnie kop. 75; w Cesarstwie i na prowincji w Królestwie, wraz z przesyłką pocztową: rocznie rs. 4, półrocznie rs. 2, kwartalnie rs. 1.

Prospekty, Numera okazowe lub Katalogi wydawnictw S. Lewentał, na żądanie przesyłają się bezpłatnie.

Adres: S. LEWENTAŁ, w Warszawie Nowy-Świat Nr 41.

„SŁOWO“

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY I LITERACKI,
zaczęło w dniu 2-m Czerwca drukować nową powieść
HENRYKA SIENKIEWICZA,
pod tytułem:

„PAN WOŁODYJOWSKI.“

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.

Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.

ADRES: Warszawa Administracja „Słowa.”

1152

AGRONOM

z wyższemi studjami, wszechstronnie wykształcony, znający się na leśnictwie, mechanice i t. p., przyjałby odpowiednią posadę plenipotentą dóbr lub administratora tychże w Cesarstwie lub w Królestwie Polskiem.—Oferty przyjmuje Biuro Ogłoszeń Rajchmana i Frendlera, Senatorska № 26, pod lit. A. J. W. 1192R

Nowy Powozik

pojedynczy, do sprzedania tanio, zdatny na dorożkę.

Wiadomość. Karmelicka № 9, u właściciela domu, rano od 8 do 2 i od 5 do 9 po południu. 1153B

Promenada.

W Niedzielę dnia 19 Czerwca r. b.

Na ogólne żądanie, MŁYN DJABELSKI, Wielki brylantowy Fajerwerk, wykonany przez słynnego ognioskoczka p. Mateuszaka. Od godz. 4 po południu Koncert pod dyrykcją p. Iwanowa. DLA DZIECI Wielka zabawa z rozdaniem podarków.—Cena wejścia do ogrodu kop. 20, dla dzieci kop. 10.

1157

M. KOLLER.

DO SPRZEDANIA

Ogier Turkmeński,

7 lat mający, maści gniadej. Róg Wiejskiej i Pięknej № 1, u Berajtera w Sztacie. 1154

Ważna wiadomość dla Chemików, Doktorów, Zakładów Naukowych i Przemysłowych.

Są do sprzedania tanio różne przyrządy i szkła chemiczne, oraz szafy, stoły, stołki, półki, lampy gazowe i rozmaite utensylja, wszystko w dobrym stanie. Ulica Chłodna № 5, na parterze. 1204R

Najtaniej Bielizna.

Nie mając sklepu od frontu, lecz mieszcząc takowy razem z pracownią, jestem w możności robienia możliwych ustępstw w sprzedaży moich wyrobów, koszule męskie z madapolamu, wełnowe gorsy, po rs. 1 kop. 50; nocne po kop. 75, koszule damskie ubierane po kop. 85, majtki damskie po kop. 60, nadta znajduje się na składzie duży wybór gotowej bielizny z madapolamu, szyrtyngu, płótna, batystu, począwszy od najskromniejszej do najwykwintniejszej, holdry tybetowe, atlasowe i dziecinne kołderki, skarpetki, pończochy i dziecinne pończoszki, halki kretonowe, szlafroki; przyjmuję do znaczenia monogramy i herby; robota i fasony wszelkiej bielizny odpowiadają najwybredniejszym wymaganiom. Fabryka prowadzona pod zarządem właścicielki, której staraniem jest zadowolić każdego kupującego, gdyż zależy jej na stałej klienteli i ich rekomendacji. P.P. handlującym odstępuje rabat. Cenniki na żądanie wysyłam franco odwrotną pocztą.

Specjalna Fabryka Bielizny Teofli Fuks.

SENATORSKA № 26, wprost kościoła, sklep w podwórzu, na parterze, wprost bramy. Uprasza się o zwrócenie uwagi na № 26 domu. 1199R

MAGAZYN BŁAWATNY

wyrobów krajowych i zagranicznych

W. Kleczyńskiego,

Krakowskie-Przedmieście № 64,

RESURSA OBYWATELSKA,

posiada wielki wybór towarów i poleca takowe Szanownej Pnbliczności

po cenach bardzo niskich. 1206R

Fabryka Gorsetów

„Au bon Marché“

Miodowa Nr 6,

zawiadamia Szanowną Pnbliczność, że posiada piękny wybór gorsetów letnich ażurowych, batystowo-wełnowych, także gorsety atlasowe, drelichowe, w różnych kolorach i gatunkach. Leniuszki bardzo wygodne, fasonami specjalnie francuzkami.

UWAGA. Gorsety prawdziwie higieniczne, gumowe są li tylko w tejże fabryce do nabywania, gdyż jestto pierwsza fabryka, która te wyroby produkuje; wszystkie inne są podrabiane, co jest najlepszym dowodem, że fabryka ta pierwsza w kraju została odznaczona medalem brązowym na Wystawie Konfekcyjnej. 1132B

Piotr Śliżyński udziela lekcji tańców salo-nowych u siebie w domu, jakoteż po domach prywatnych i pensjach, sposobem najkrótszym, wynucha w 20-tu kilku lekcjach 6-ciu tańców najpotrzebniejszych.—Adres: ul. Piwna № 15, za kościołem po-Augustjańskim w domu Sochaczewskiego. 1158

mniejsze i większe, mało używane, tanio do sprzedania; **WOLANT** w najlepszym stanie, za rs. 160.—Plac 8-go Aleksandra róg Wspólnej № 9 nowy. 1159

Do odstąpienia

Zakład Ogrodniczy

w większym mieście gubernjalnem przy ulicy princypalnej.—Wiadomość ulica Czysła № 4, mieszk. 12, codziennie do godz. 9 w Sobotę do godz. 11 rano. 1160

W KRAKOWIE

SKLEP RYTOWNICZY

w środku miasta, z całym urządzeniem i towarem, od 6 lat cieszący się dobrem powodzeniem, z powodu wyjazdu w skutek rodzinnych interesów zaraz do sprzedania.—Oferty koncesjonowana Agencja L. Krasuskiego, Kraków, Plac Szezepeński № 8, zarzem poleca kupno i sprzedaż majątków, realności, villi i załatwia wszelkie interesa prywatne. 1202R

KARETA

potrójna używana, do sprzedania.—Ulica Wileza № 1. 1163

FOLWARK BIERNATKI

w powiecie Włodawskim, wiosk 14 przeszło, z łakami, zasiewami i inwentarzami sprzedany będzie w drodze działowej w dniu 1 (13) Lipca r. b. na licytacji publicznej w Sądzie Okręgowym w Warszawie, przed Komisarzem Sądowym Krasuskim. 1201R

Konstancja Swolyńska

PRZEŁOŻONA PENSJI ŻEŃSKIEJ przy ulicy Nowy-Świat № 70,

ma zaszczyt zawiadomić Szanownych Rodziców i Opiekunów, że zapis nowo-wstępujących do jej zakładu uczennice trwać będzie od 16-go Czerwca do 25-go Sierpnia, codziennie wyjąwszy dni świąteczne, od godz. 11-ej do 4-ej po południu. 1147

OKRUCHY HUMORU.

**—
STARA BAJKA.**

Deszcz leje, że aż strach,
Ulica dziewczą mknie,
Sukienki zmokły — ach!
Aż serce kraje się.

Spostrzegł niedolę tę
Pięknej dziewczęci „on”,
Szybko więc zbliża się,
Dać sprawie lepszy ton.

Parasol w rękę ma,
Więc szepcze w uszko „jej”:
— Jeżeli łaska twa,
Osłonę przyjąć chciej...

W dziewczynie kipi, wre,
Niepewność miota nią,
„On” prosi — przyjąć?... nie?...
... Podatą rączkę swą!

I poszli razem het,
Choć lał jak z cebra deszcz.
Poculi bowiem wnet,
Sympatji wspólnej dreszcz.

Chodzili potem wciąż:
Pogoda, deszcz czy skwar,
Aż nazwa: „żona” mąż”,
Miłości zwiata czar.

Dziś deszczochrona pan,
Na każdy „pani” gest
Drży, choć z odwagi zna,
„Pantoflem” bowiem jest.

Zas sam parasol-swat,
Poznania pierwsza nić,
Jak każdy stary grat,
Gdzieś w kąt się musi kryć.

Esli.

X Bez wyjścia.

— Ah! doktorze, jeżeli mnie wyleczyś z grożącej mi wścieklizny, do prawdy oszaleję z radości!

X Niezbity dowód.

Rzecz dzieje się w składzie kosmetyków.

— Jaki mi pan możesz dać dowód, że specyfik na porost włosów będzie rzeczywiście skutecznym? — zapytuje handlującego pewien mocno łysy jego-ność.

— Pan dobrodziej żąda dowodu? Jaknajchętniej takowy złożę. Oto niech pan raczy kupić odemnie parę grzebie- ni i szczotkę, gdyż jedno i drugie będzie mu niebawem potrzebne.

Gusta i guściki.

Turek, świeżo przybyły z Konstantynopola, Prawił panu Janowi:

— Dobra nasza dola,
Bo żon choćby dwadzieścia mieć dozwala [prawo!]

Jan się zżymnie i westchnie i odpowie żwawo:

— Oj, nie dla nas ten zwyczaj, siugo Maho- [meta;]

Nam niekiedy zbyt cięży i jedna kobieta! [Fulgenty.]

Ceny zniżone!

**Pierwsza w kraju fabryka
Stempli Kauczukowych,**

Z. SUCHOWIECKI

Warszawa, Wierzbowa 6,
(Hotel Angielski), 948

KANTOR SŁUŻĄCYCH

zawiadamia, że przy nadchodzącym kwarta-
le ma do umieszczenia. Ekonomów, pisarzy,
gospodynie, panny służące, bony, sklepowe
i wszelką służbę jaka tylko żądana będzie,
tak w Warszawie jakoteż i na prowincję. —
Dom narożny Elektoralfnej i Przechodniej
1-7 1140

**Wody Mineralne Naturalne,
Główny Skład przy Aptece
K. LILPOPA,**

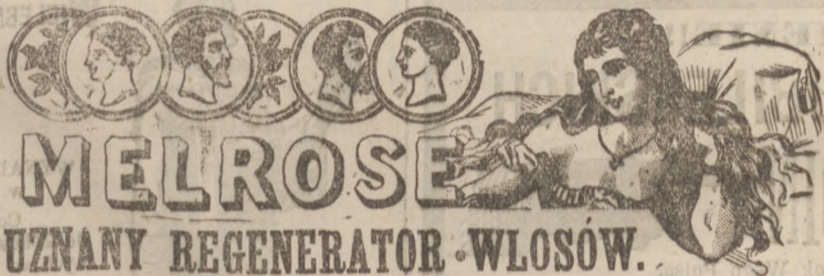
ulica Nowy-Swiat Nr 60, obok Ordynackiej,
poleca się ze świeżo otrzymanymi tegorocznymi wodami mineralnymi.
Sprowadza je wprost od zarządów źródłowych i w miarę potrzeby, ciągle
nowymi zapasami uzupełnia.
Wraz z wodami nadchodzi produkta źródłowe, jako to: **Sole, Pastyłki,
Mydła, Ługi, Szlamy** i inne.
Broszurki nadsyłane ze źródeł, oraz przewodnik dla leczących się wodami
mineralnymi i cennik, dołączają się bezpłatnie.
Do przygotowania serwatki, Apteka wyrabia **Pastyłki**, z pomocą których
najłatwiej otrzymuje się dobra serwatka. 971

**HOTEL POZNANSKI
wraz z Restauracją w Sosnowicach,**

odstąpię z wolnej ręki z powodu przeprowadzki.

A. KRAUSE, Hotelier.

MELROSE

UZNANY REGENERATOR WŁOSÓW.

Melrose włosom siwym szpakowatym i spłowiałym, przywraca niezawodnie kolor
i blask pierwotny, sprzedaje się we flakonach w dwóch wielkościach po cenie
bardzo umiarkowanej. Główny skład i fabryka w Londynie, 114 Southampton Row.

Sprzedaż w Warszawie w Perfumerji **A. LIPINKA**,
ulica Niecała № 1. 97

**Skład Materiałów Aptecznych
J. MROZOWSKIEGO,**

ulica Miodowa Nr 8 nowy.

poleca:

- Benzinę na balony i funty.
- Essencję octową.
- Farby anilinowe farbiarskie i malarskie.
- Farby litograficzne, oraz pokosty.
- Farbki, Krochmala i Glans do bielizny.
- Glans amerykański do obuwi.
- Materiały apteczne i preparaty chemiczne.
- Materiały fotograficzne, papier albuminowy i Bristol.
- Masy woskowe i Lakier do zaprawiania posadzek.
- Mydła toaletowe i pudry.
- Olejki do wódek i do Wody Kolońskiej.
- Oliwę Nicejską najlepszą, Oliwy do maszyn i do palenia.
- Papier na mle i na machy.
- Perfumy angielskie i francuskie na wagę.
- Pomadę do czyszczenia metali.
- Proszek Dalmacki na wygubienie robactwa domowego.
- Wody mineralne naturalne, Sole, Ługi i Mydła.

Wodę Kolońską Elsnerowską. 744B

**W IMIENIU
Najjaśniejszego Pana,**

Sąd Handlowy w Warszawie, w Wy-
dziale Upadłości, na posiedzeniu Sądowym
dnia 30 Maja 1887 r., w następującym kom-
plocie: Vice-Prezes K. K. Mijałowski, Człon-
kowie Sądu: K. P. Sosnowski, J. O. Fraget,
Sekretarz F. K. Podlewski, rozpatrywał
przedstawienie Sędziego Komisarza upadło-
ści Władysława Kiersza, Członka Sądu E.
T. Makowskiego, o wyznaczenie nowego 4-
miesięcznego terminu dla zameldowania przez
wierzycieli ich pretensyj do upadłości Wła-
dysława Kiersza i mając na uwadze, że nie-
którzy z wezwanych wierzycieli upadłości
do sprawdzenia swoich należności w termi-
nie określonym Art. 502 i 503 K. H. nie
stawili się i że w obec tego dla wierzycieli,
którzy się nie stawili, należy naznaczyć sto-
sownie do Art. 511 K. H. nowy 4-miesięczny
termin, dla tego Sąd Handlowy w Warsza-
wie postanawia wyznaczyć: 1) Kantorowi
Banku Państwa w Warszawie, 2) Dyonize-
mu Smoleńskiemu, 3) firmie Temler i Szwe-
de, 4) firmie Rembierz i Jankowski w oso-
bie współwłaściciela i przedstawiciela, Mar-
jana Jankowskiego, 5) Władysławowi Wer-
ner, 6) firmie Z. M. Landoberg, 7) Rudolfowi
Ewest, 8) firmie Szternberg i Synowie,
9) firmie Józef Mrozowski, 10) Julianowi
Wilczyńskiemu, 11) Towarzystwu Gazowe-
mu, 12) Bankowi Handlowemu, 13) firmie
„J. Rozenblum”, 14) M. Cebula, 15) Micha-
łowi Polubińskiemu, 16) Henrykowi Szało-
wiczowi, 17) Marji Wójcickiej, 18) Lucynie
Górskiej, 19) H. Krzywank w Wiedniu, 20)
Ignacemu Benschteinowi, 21) Hrabieciu Ordy-
nawowi Tomaszowi Zamoyskiemu, 22) Hen-
rjecie Rozen, 23) Jakóbowi Pragerowi, a tak-
że dla wszystkich niewiadomych wierzycieli
masy upadłości Władysława Kiersza nowy
ostateczny 4-miesięczny termin dla przed-
stawienia ich pretensyj do wymienionej upa-
dłości, licząc takowy od dnia wydrukowa-
nia ogłoszenia o wezwaniu w odpowiednich
gazetach.

Oryginał podpisali obecni.

Zgodnie z oryginałem (podpisano)
Sekretarz Podlewski.

**Syndycy Tymczasowi
upadłości
Władysława Kiersza,**

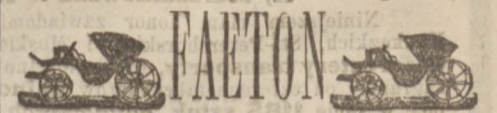
podają niniejszem do wiadomości publicznej,
że Sędzia Komisarz upadłości rezolucją swą
wyzaczył stałe terminy dla przedstawienia
przez wierzycieli ich pretensyj na 8 (20)
Czerwca, 24 Czerwca (6 Lipca), 3 (15) Lip-
ca, 9 (21) i 18 (30) Września i 28 Września
(10 Października), o godz. 11 rano, w Wy-
dziale Upadłości Sądu Handlowego w War-
szawie.

Warszawa dnia 2 (14) Czerwca 1887 r.

Edward Czajkowski,
Adwokat Przysięgły.

Plac Krasiański № 2, (Stary Teatr)
1190R **Marjan Jankowski.**

Z powodu braku miejsca, jest do sprzedania

mało używany, na jednego konia. — Wiado-
mość za rogatką Jerozolimską № 3/5283
u właściciela domu. 1097R

**Syndycy Tymczasowi
upadłości
Władysława Kiersza,**

podają do wiadomości publicznej, iż na za-
sadzie postanowienia zebrania ogólnego wie-
rzycieli i Art. 492 K. H. 8 (20) Czerw-
ca, a w dalszym ciągu i następnym dni
roku bieżącego, codziennie od godziny 6 do
8 1/2, wieczorem, będzie się odbywać w nale-
żącym do upadłości zakładzie fotograficznym
„Talbot”, znajdującym się przy ulicy Za-
biej № 4, publiczna licytacja częściowa,
różnych mebli, dywanów, zegarów i na-
rzędzi fotograficznych, oraz i innych
ruchomości. — Nadto objaśnia się, że jeżeli
zgłoszą się refektanci chcący nabyć zakła-
dy fotograficzne „Talbot” i „Marion” za
summy wykazane inwentarzem, wówczas zo-
stanie naznaczone nowy termin do licytacji,
w którym będą sprzedane albo oba zakłady
razem lub też każdy oddzielnie. — Warunki
mogą być przejrane w Sądzie Handlowym
i u podpisanego Syndyka Czajkowskiego.

Warszawa d. 30 Maja (11 Czerwca) 1887 r.

Edward Czajkowski
Adwokat Przysięgły.

Plac Krasiański № 2, (Stary Teatr).
1181R **Marjan Jankowski.**

Wylącznie na cały tutejszy kraj

FORTEPIANÓW I PIANIN

C. BECHSTEIN

powierzona firmie

HERMAN & GROSSMAN,

16 MAZOWIECKA
w Warszawie.

33 WIELKA MORSKA
w St. Petersburgu.

Najpierw wirtuozi, jak: d'Albert, Bülow, Essipow, Grünfeld, Henselt, Liszt, Menter, Antoni i Mikołaj Rubinstein, Tausig i t. d., wielokrotnie zaświadczyli, że używają prawie wyłącznie tak w koncertach jak w instytucjach i domach prywatnych — instrumenta **Bechsteina**, i że pod względem szlachetności tonu, trwałości konstrukcji i czułości mechanizmu, stawiają takowe ponad wszystkimi innymi.

Na składzie znajduje się zawsze wielki wybór Fortepianów innych znakomitych fabrykantów, jak: **Beckera, Blüthnera, Fiedlera, Pleyela, Stecka i Organy Esteya.** 1037r
Wynajem i sprzedaż na raty miesięczne.

!! ZAWIADOMIENIE !!

Z MAGAZYNÓW JUBILERSKICH

J. O. RADIN

I) Plac Teatralny № 11, obok W-go Pulsa,

II) Marszałkowska № 136, róg Świętokrzyskiej.

Niniejszem mam honor zawiadomić Sz. Publiczność, iż oprócz wyrobów Kawkazkich, St.-Petersburskich i Moskiewskich, świeżo otrzymałem w tych dniach cztery transporty, ostemplowane przez tutejszą probiernię z różnych stron zagranicy od czterech fabrykantów najnowszej biżuterji srebrnej, zawierające w sobie 1185 sztuk odmiennych fantazyjnych fasonów, oraz poleca **Pierścionki złote** w wielkim wyborze z kamieniami szczęśliwymi na każden miesiąc odmienne i z imionami.

Ceny tanie, dotychczas niepraktykowane.

1183R

WYPRZEDAŻ
OBIC PAPIEROWYCH RESZTEK,

do 10 Rol o 50%,
" 15 " o 25%,

niziej ceny praktykowanej w składzie obic, cerat i rolet

W. MUSZEWSKI,
Długa № 40/30, wprost Hotelu Polskiego. 872r

OBICIA PAPIEROWE.

NAJWIĘKSZY WYBÓR. — NAJNIŻSZE CENY,
W SKŁADZIE

SEWERYNA MAZUR i S-ki
Plac Teatralny, obok Ratusza. 1049r

Z powodu mającego nastąpić w Lipcu r. b.

ZUPEŁNEGO ZWINIĘCIA FABRYKI
egzystującej od lat 53-ch

WYPRZEDAŻ

w Magazynie Siodlarskim i Rymarskim
J. STOLZMANN, przy ulicy Hr. Berga Nr. 11.
Wyprzedaż trwać będzie tylko do dnia 1-go Sierpnia.
Ceny znacznie niższe. 1141

20 POWOZÓW UŻYWANYCH 20.

Faetony do miasta i do wsi, Kocze z fordekami, Karety, Landa, Amerykany z pierwszorzędnych fabryk, oraz kilka Powozów i Karet od rs. 250, trwale i nowszych fasonów.
Uprząż używana. 1101

Ulica Królewska Nr 23, Fabryka Powozów ROMANOWSKIEGO.

NIE MA BÓLU ZĘBÓW
kto używa

Elixiru do zębów

WIELEBNYCH O. O. BENEDYKTYNÓW

Opactwa w SOULAC (Gironde)
Dom MAGUELONNE, PRÓOF
2 MEDALE ZŁOTE
w Brukseli 1880 r. i w Londynie 1884 r.

NAJWYŻSZE NAGRODY
WYNALEZIONY 1373 przez przeora
w roku PIOTRA BOURSAUG

Codziennie użycie kilku kropli Elixiru do Zębów Ojców Benedyktynów, rozpuszczone w pół szklanki wody zapobiega i leczy próchnienie zębów, które bieli i wzmacnia jak również odświeża i utwierdza dziąsła wybornie.

Oddajemy prawdziwą usługę naszym czytelnikom, zwracając ich uwagę na ten starożytny i użyteczny preparat najlepszy ze środków leczniczych i jedynie zapobiegający wszelkim cierpieniom zębów.

Flakoniki 2, 4 i 8 fr. Proszku pudelko: 1 fr. 25, 2 i 3 fr. Pasta udełko 2 fr.

Dom założony w 1807 r. **AGENT GŁÓWNY: SEGUIN** 3, ul. Huguerie 3, BORDEAUX.

Skład we wszystkich aptekach jak również magazynach perfum i fryzjerskich.

MAGASIN FRANCAIS

róg Krakowskiego-Przedmieścia i ulicy Trębackiej, (gmach dawniej starej Poczty),

poleca Szanownej Publiczności wielki wybór

gotowych **Ubiorów męzkich i dzieciennych,**

jak również **materiałów krajowych i zagranicznych** na obstalunek podług miary.

Fason i krój podług najnowszej mody:

Paletoty letnie poczynając od rs. 9.

Garnitury letnie " " 16.

Spodnie letnie " " 5.

Garnitury czarne " " 26.50.

Kamizelki białe pikowe poczynając od rs. 3.

Kamizelki kolorowe " " 5.

Marynarki z lustryny " " 5.

Garnitury z lustryny " " 11.

Znaczny zapas prawdziwych Burek Sławuckich, prawdziwych Szwedzkich Kurtek skórzanych, Szlafroków, Ubiorów porannych i Płaszczy gumowych.

